

ЗАВЖДИ РАДІЙТЕ!

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

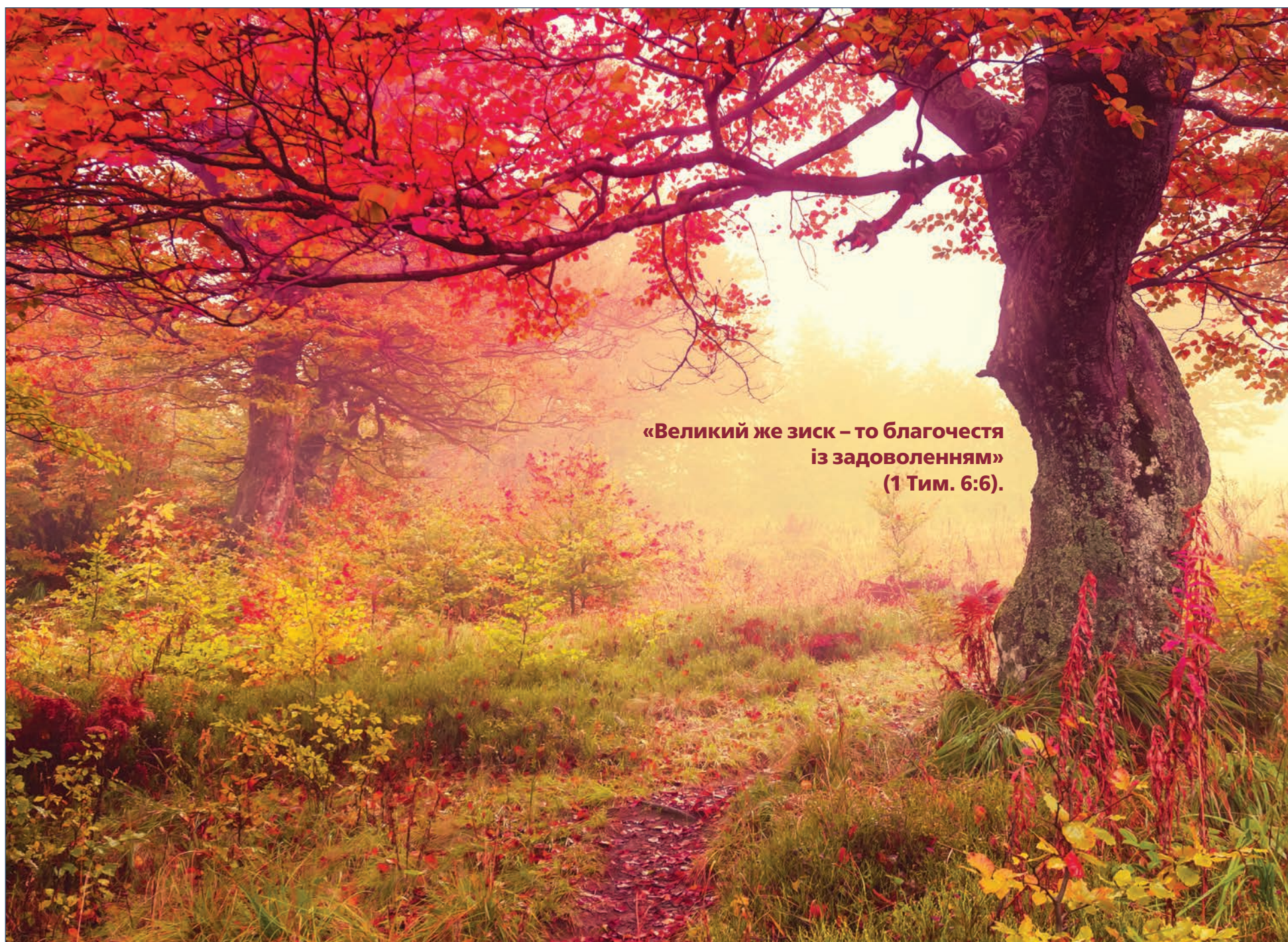

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 10 Жовтень 2015

Щомісячна християнська газета

www.lifesource.com.ua

«Великий же зиск – то благочестя із задоволенням»
(1 Тим. 6:6).

ВІЧНА ВЕСНА

5

За осінню та зимою знову прийде весна, котра оживить природу і вдихне в неї свіжість оновлення, що також сповіщає нам, людям, про вічну весну через воскресіння мертвих у Царстві Ісуса. І тоді на зміну смутку прийде Божий мир та нескінченна радість.

БЛАГОЧЕСТЯ ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ – ВЕЛИКЕ НАДБАННЯ

9

Біблія не пов'язує щастя з тим, що можна придбати на землі. У Святому Письмі віруючий – це мандрівник на шляху в небесний дім. Живучи вірою, виконуючи заповіді Божі, навчаючись задовольнятися малим, ми знаходимо незрівнянно більше – вічність із Господом у Його Небесному Царстві!

МОЯ НАРЕЧЕНА – ЗАМКНЕНИЙ САДОК

10

Тема дошлюбних інтимних стосунків є найбільш дискусійною серед молоді. Причина, з якої Господь що-небудь забороняє, називаючи це гріхом, полягає в бажанні попередити страждання. Кожна Божа заборона – попереджувальний захід проти болю та трагедій!

СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я

11

Сміх – ще й найкраща природна система очищення організму. Коли ви смієтесь або хоча б усміхаєтесь, приплив крові до мозку посилюється, він отримує більше кисню, що позитивно позначається і на емоційному стані, і на розумових здібностях.

Гонитва за вітром,

або життя у паралельному світі

Коли ми чуємо про книгу Еклезіястову, то найчастіше згадуємо з неї вислів: «Наймарніша марнота... усе це – марнота та ловлення вітру!» (Екл.1:2,14). Ці слова пронизані смутком. Невже все це справді марнота? Давньоєврейський вислів, перекладений як «ловлення вітру», буквально означає «гонитва за вітром».

Чи намагалися ви коли-небудь наздогнати вітер? Іноді вітер зносить капелюха і ви намагаєтесь його наздогнати. Капелюх наздогнати вдається, а от вітер – ні. Невже все наше життя зводиться лише до одного – гонити за вітром?

Ключ до розуміння книги ми знаходимо не на її початку і не в середині, він міститься в її останніх словах.

Зверніть увагу, у невеликій за розміром книзі Еклезіястовій часто вживається вислів «під сонцем» або «під небом»: «під сонцем» – 29 разів, «під небом» – тричі. Таким чином, у сумі 32 рази ми читаємо ці фрази. І приблизно стільки ж разів вживається словосполучення «наймарніша марнота», «ловлення вітру». Однак це лише один світ, одна реальність. Тому протягом усієї книги автор намагається показати: якщо ми з вами живемо виключно реаліями світу, котрий має назву «під сонцем» або «під небом», то всі наші справи є марнотою і позбавлені сенсу. Усе "наймарніша марнота", навіть якщо зробив добрі діла.

Однак книга Еклезіястова розкриває ще один світ, ще одну реальність. Вказівка на інший світ міститься у вислові «перед Богом» або «перед Божим лицем». Зверніть увагу на продовження цього вірша: «Бог-бо на небі, а ти на землі» (Екл.5:1). Отже, у книзі Еклезіястовій представлені дві реальності, два світи. Перший світ – це світ "під сонцем" та під небом, обмежений світ. Однак існує інший світ – Небо, його мешканці перебувають перед Божим лицем. Це світ духовний, вічний, не обмежений ані географічними рамками, ані хронологією.

Отже, перед нами дві площини: горизонтальна та вертикальна. Якщо людина живе лише в одній площині, лише в одному світі "під небом та під сонцем", то всі її справи та прагнення – марнота. Це твердження є справедливим навіть у тому випадку, коли така людина допускає думки про існування Бога та іншого світу. І навіть якщо вона робить добрі діла, її життя марнотне.

Уявіть, що вам потрібно потрапити до Сум, а ви помилково сіли в потяг, котрий прямує до Тернополя. І в цьому потязі ви допомагаєте жінкам та людям похилого віку підняти їхні валізи на багажну полицю, застелити полиці постільною білизною. Ви навіть ідете до провідника, купуєте чай і всіх пригощаєте. Ви поводитесь як зразкова та порядна людина. Та якими б чемними ви не були, ви ідете не туди, куди потрібно. Те саме відбувається

з людиною. Якщо ми живемо в одному світі, в одному вимірі, виключно під сонцем, навіть якщо наше життя бездоганне, все одно усе це "наймарніша марнота". Цей світ набуває сенсу лише тоді, коли духовна вертикаль перетне матеріальну горизонталь.

Цей ключ до розуміння книги Еклезіяста ми знаходимо в її останніх текстах. В Екл. 12:13, 14 мудрець говорить: «Підсумок усього почутого: Бога бійся, і чини Його заповіді, бо належить це кожній людині! Бо Бог приведе кожну справу на суд, і все потаємне, – чи добре воно, чи лихе!».

Річ у тім, що Бог, Творець світу під сонцем та над сонцем, створюючи людину, вклав у її серце прагнення до вічності. «Усе Він прегарним зробив свого часу, і вічність поклав їм у серце» (Екл.3:11). Створюючи нас, Господь закла в наші серця прагнення до вічності, до духовного світу. Цей духовний світ не менш реальний, аніж світ матеріальний. І поки людське серце не знайде цей духовний світ, не здобуде вічність, воно не заспокоїться.

Яким же чином вічний духовний світ здатний освітити мій світ «під небом»? Як я, перебуваючи «під небом», можу жити реаліями вічного духовного світу? Відповідь проста: «Бога бійся, і чини Його заповіді, бо належить це кожній людині! Бо Бог приведе кожну справу на суд, і все потаємне, – чи добре воно, чи лихе!» (Екл.12:13,14).

У біблійному розумінні боятися Бога – це не тремтіти перед Ним, не лякатися Його, не намагатися від Нього сховатися, а навпаки – постійно бачити, постійно тримати Господа в полі зору! Це означає щоденно, щохвилини усвідомлювати, що ми перебуваємо в полі зору духовного світу, перед обличчям вічності, перед обличчям Божим.

Еклезіяст радить: «Чини Його заповіді». Іншими словами, визнавай, що Божий шлях для тебе кращий за твій власний шлях, що Божя воля краща, аніж твої бажання.

Далі автор пише: «Бо Бог приведе кожну справу на суд, і все потаємне, – чи добре воно, чи лихе!». Погодьтеся, що згадка про майбутній суд говорить про дещо більше. Наші вчинки визначають нашу подальшу долю, однак на цьому зміст цього вислову не вичерпується. Якщо Бог судитиме мешканців цього світу і приведе кожен скоєний під небом вчинок на суд – чи добрий він, чи лихий, – значить Господь, оселя Котрого на Небесах, є присутнім на землі, поруч із нами, тому що судити може лише Той, Хто все бачить і все знає. Зміст книги полягає в заклику зрощувати в собі страх Божий. «Бійся Бога», або ж «пам'ятай, що Бог завжди поруч» – це внутрішнє налаштування. «Чини Його заповіді» – це зовнішня поведінка, відповідно до внутрішнього налаштування.

Одного разу відомий британський прем'єр-міністр Вільям Юарт Гладстон наприкінці свого 30-річного керівництва відвідав Оксфордський університет. Виступаючи там з промовою, він розповів, як стрімко життя британців змінилося на краще за останні десятиріччя. Промова прем'єра здалася студентам занадто улесливою. Коли він завершив свій виступ, один зі студентів поставив запитання: «Прем'єр-міністре Гладстоне, невже все так добре? Невже ви не помічаєте жодних проблем і небезпек, з якими країна може зіткнутися в найближчому майбутньому?», на що він відповів: «Я помітив одну річ, котра хвилює мене понад усе: у розумі британців помирає страх Божий».

Виступаючи на випускній церемонії в Гарварді, найвідомішому американському університеті, російський письменник Олександр Солженіцин спробував трьома словами описати історію ХХ століття, що запам'яталася двома світовими війнами, сотнями кровопролитних революцій та іншими катаклізмами. Він описав це так: «Люди забули Бога». Апостол Павло в Посланні до римлян дав схожу оцінку стану сучасного світу: «Немає Божого страху перед їхніми очима!» (Римл.3:18).

Справді, люди живуть у цьому світі так, ніби інший світ, духовний, Божественний, існування якого вони припускають, ніяк не стосується їхнього земного життя. Якщо ми визнаємо Бога Творцем, однак при цьому вважаємо, що Він не втручається у світову історію, тоді ми неодмінно дійдемо висновку, що все в цьому світі, зокрема і добро, – марнота та ловлення вітру. Однак як тільки людина починає розпізнавати в земному житті реальності духовного світу, як тільки вона починає усвідомлювати присутність невидимого Бога, що вершить Свій праведний суд, як тільки її внутрішній духовний стержень знайде відображення в її вчинках, у дотриманні Божих заповідей, тоді все її життя наповниться зовсім іншим сенсом.

У Старому Завіті представлений патріарх, чие життя добре ілюструє зміст книги Еклезіяста. Це не хто інший, як Яків. З основними подіями його життя можна ознайомитися, прочитавши розділи 28-32 книги Буття. Відзначимо лише деякі його моменти.

Яків жив на цій землі в очікуванні первородства, котре було обіцяне Богом. Божественна вертикаль розкрила горизонтальні реальності, вказавши, хто буде перворідним і отримає благословення. Минали дні, місяці, роки. І раптом він побачив: обставини складаються таким чином, що первородство дістанеться його братові Ісаву. Яків перестав бачити перед собою Бога, забув, що всіма процесами в цьому світі керує Господь, і почав вирішувати проблему власними

зусиллями. Іншими словами, він жив так, ніби цей світ "під небом" був єдиним. Шляхом обману вони з матір'ю планували вирішити питання отримання первородства.

Бог продовжував виховувати Якова. Особливо цікаво підкреслити їхню першу зустріч, або ж перше відкриття Боже (див.Бут.28). Яків вимушено втік з дому, і вночі в сновидінні йому явився Господь. Патріарх побачив драбину. Бог не випадково обрав саме цей образ. «І снилось йому, – ось драбина поставлена на землю, а верх її сягав аж неба. І ось Ангели Божі виходили й сходили по ній» (Бут.28:12). Іншими словами, Господь говорив Якову: «Яків, ти живеш під небом так, неначе це єдиний світ, у котрому ти претендуєш на роль господаря, та поглянь лиш на драбину. Її низ стоїть на землі, а верх торкається неба. Духовний та земний світи тісно взаємопов'язані».

Цікава реакція Якова: «Справді, Господь пробуває на цьому місці, а того я й не знав!» (Бут. 28:16). Іншими словами, він говорить: «Я думав, що в цьому світі кожен виживає, як може. Я думав, що під лежачий камінь вода не тече. Я думав, Богові байдуже до моїх проблем!» А Господь демонструє йому драбину, що поєднує Небо та землю, якою підіймаються та ходять ангели Божі.

Якова змінило це видіння, і якийсь час він жив під враженням від побаченого, однак недовго. Він знайшов спільну мову з тестем, одружився з коханою дівчиною, своєю мудрістю примножив худобу. У своїй практичності він не раз вдавався до засобів, ефективних лише тут, у світі "під небом".

Коли Яків був змушений тікати від тестя, він вирішив повернутися до Обіцяної землі. Він міркував так: «Як жити далі? Повернутися назад я не можу, іти вперед боюся. Попереду брат, котрого я обманув. Що ж мені робити?» Яків зупинився на ночівлю, а рано-вранці продовжив іти. «А Яків пішов на дорогу свою. І спіткали його Божі Ангели. І Яків сказав, коли їх побачив: "Це Божий табір!" І він назвав ім'я тому місцю: Маханаїм» (Бут.32:2,3). Єврейське слово «маханаїм» у перекладі означає «два стани». Яків був упевнений, що там один стан, його власний. Вийшовши з нього, він зустрівся з ангелами та й сказав: «Виявляється тут стан Божий!» І назвав те місце «два стани». Один стан його, "під небом", а другий – небесний.

Яків пішов далі, не до кінця розуміючи Божу вістку, і от настав час боротьби з Богом. Якою б дивною не виглядала боротьба, з її допомогою Господь знову привертає до Себе увагу Якова: «Якове, Я борюся з тобою задля того, аби ти всіма м'язами свого тіла відчув реальність духовного». Оскільки патріарх потребував постійного нагадування, Господь пошкодив йому стегно. Щоразу, ступаючи на ногу, він згадував про близькість духовного світу.

У цьому полягає сенс і зміст книги Еклезіястової. Існує два світи. Життя поза межами духовного світу позбавлене будь-якого сенсу, це "наймарніша марнота". Однак як тільки людина повернеться у те, що матеріальний світ тісно пов'язаний зі світом духовним, і почне благоговіти перед Богом, виконувати Божі заповіді, її життя набуде сенсу, отримає майбутнє та надію.

Любі читачі, пам'ятайте: Бог вклав у ваші серця вічність, і вони не заспокояться доти, доки ви не вхопитесь за Господа так, як це зробив Яків. Вхопіться за Бога, живіть Ним, і тоді ваше життя збагатиться вічним сенсом!

Артур Штеле

СПРОБА ЧИТАТИ БІБЛІЮ,

АБО ЯК
СТАТИ ІНШИМ

Усе буває в житті вперше. Одного разу мені до рук потрапила Біблія, а точніше Новий Завіт, та ще й у сучасному перекладі. Я почав його читати. Мені тоді було близько 15 років. Коли я дочитав до 5-го розділу Євангелія від Матвія, мені стало страшно, тому що там було написано, що якщо хтось скаже ближньому своєму «дурний», то буде горіти в пеклі (див. Матв. 5:22). Я розповів про це своїм друзям. На той час це слово було часто вживаним у нашій лексикі. Страх мій пояснювався ще й тим, що я зрозумів: я нічого не можу змінити у своєму житті сам і стати іншим, коли бачу вимоги Божі щодо себе.

Одного разу Господь звернув мою увагу на те, як необхідно читати Слово Боже. Він сказав: «Ти повинен читати Біблію, щоб зустрітися зі Мною, щоб дізнатися про Мене, про Мій характер, про Мою любов». Відтоді я намагався час від часу читати Святе Письмо, щоб отримувати духовну силу. І тільки тоді в моєму житті почали відбуватися певні зміни.

У той час я був фанатом Віктора Цоя: відвідував вечірки, носив чорний одяг, довге волосся, фенічки (браслети ручної роботи з бісеру, шкіри, шнурків, стрічок або ниток),

аксесуари зі зображенням кумирів на грудях, але одного разу в мене все це вкрали разом з одягом. Мені було не так шкода одягу, як аксесуарів, адже вони були частиною ідолів, яким я поклонявся. Напевно, це трапилося не випадково, тому що відтоді, як вони зникли з мого життя, я почав пошуки нового сенсу. І коли я почав пізнавати Бога, то зрозумів, що Він далеко не все схвалює.

Господь хоче, щоб я щось змінив, щоб я переглянув своє ставлення до музики, тому що та, яку я слухав, була для мене всім. Перше моє питання до Бога було таким: «Господи, якщо в Царстві Твоєму не буде цієї музики, що я буду там робити? Адже без неї так нудно!» Потім були й інші моменти: стиль поведінки, мої звички, прихильності – усе потрібно було переглянути і змінити. Я зрозумів, що мені дуже важко змінювати себе, і тоді я сказав Богу: «Ти, будь ласка, роби це Сам, я буду старатися, але Ти зроби все Сам».

Відтоді я взяв за правило читати Біблію щодня. Я досліджував Святе Письмо, а Господь робив Свою справу.

Дивно, але з того часу минуло вже більше 20 років! І я досі намагаюся читати Біблію щодня. Хіба може якась книга не набриднути за такий

час?! Звичайно, протягом цього періоду були різні і мотиви, і інтерес, і сприйняття Святого Письма. Один час я вважав, що читати Біблію щодня – це обов'язок християнина. Також мотивував себе, що це духовний хліб. Вірив і зараз вірю, що слово Господнє не повертається порожнім (див. Ісаї 55:11). Чесно скажу, не завжди було цікаво, не завжди хотілося і не завжди було зрозуміло. Що ж найголовніше під час читання Біблії?

Хочу поділитися з вами одним текстом. Христос говорить фарисеям: «Дослідіть (в оригіналі – «досліджуйте») Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене. Та ви не хочете прийти до Мене, щоб мати життя» (Івана 5:39, 40).

Фактично Він їм каже: «Ви досліджуєте Біблію, оскільки хочете жити вічно, але до Мене не хочете прийти». Страшно, правда?! І тут я усвідомив, що найголовніше, щоб під час читання Біблії відбувалася жива зустріч із Христом, з Богом. І тоді читання Слова Божого не набридне ніколи! А ти досліджуєш Біблію?

Дмитро Булатов

Боли бесполезной не бывает

Боли бесполезной не бывает,
И напрасно сердце не стучит.
Если горе жизнь переполняет,
Бог твой никогда не промолчит.

Бог твой поспешит к тебе с ответом.
Бог твой, утешая и любя,
Скажет то, что в полночь станет светом,
Лишь три слова: «Это от Меня».

Ты понять их сердцем постарайся,
Им позволь достичь твоей души,
С ними никогда не расставайся
И забыть в час горя не спеши.

Ты – Его дитя, а значит, к благу
Все кривизны, камни и шипы.
Ты один не делаешь и шага,
Направляет Он твои стопы.

Им определен тебе путь жизни,
Путь, пойдешь которым только ты.
Он один такой к святой Отчизне,
Для других – другие есть пути.

Для других – другие испытанья:
Кому легче, кому и тяжелей.
Только каждого в его страданиях
Бог хранит любовь Своей.

Той, которой даже смерти муки
Не смогли убить в Его груди.
Он отдал под гвозди Свои руки,
Чтоб тебя к Отцу теперь вести.

И Он знает, о, поверь, Он знает
Весь тот путь, которым ты идешь,
И ту боль, что сердце опалает,
И те слезы, что от ран ты льешь.

Он – Создатель твой и твой Спаситель,
Твой Отец и самый лучший Друг.
Он на Небе дал тебе обитель,
Да и здесь – все для тебя вокруг.

Ну а боль, что в жизни ты встречаешь,
И страдания на земном пути,
И все то, чего не понимаешь
И не хочешь дальше ты нести,

Тоже для тебя Господь назначил,
Чтобы ты, пройдя этот огонь,
Смог на жизнь взглянуть совсем иначе,
Как смотреть на жизнь учил всех Он.

Чтобы ты, перетерпев все беды,
Что встают так часто на пути,
Смог над бранным одержать победу
И в душе свободу обрести.

Чтобы смог ты верою живою
Всех скорбей стать выше и тревог
И подняться даже над собою
В Небо, где всевластен только Бог.

Чтобы в этом чудном единении,
Все оставив, обо всем забыв,
Смог познать ты всю силу спасения,
Для других Христа отобразив.

Потому, идешь ли чрез пустыню,
Чрез огонь иль бурю – знай, мой друг:
Бог с тобой. Тебя Он не покинет,
Как бы ни был тесен скорби круг.

Боли бесполезной не бывает,
И напрасно сердце не стучит.
Каждою слезой, что ты роняешь,
Что-то лучшее Господь в тебе творит.

Раскрывая святые страницы

Раскрывая святыя страницы,
Пью взахлеб Божьих слов чистоту.
В них сокровище жизни хранится,
С ним я дальше, мой Дивный, пойду.

И насущные жизни уроки
Я в реальность с собой понесу.
Обличенья любви Твоей строги,
Но Ты Сам вытираешь слезу.

Как мне дороги эти минуты
У источника истин Твоих!
Ноги здесь благодатью обуты,
Разум хочет понять каждый штрих.

Сердце, радуясь каждому слову,
О любви Твоей песню поет
И стремится по первому зову
Совершить новый веры полет.

Ольга Бокова

Что такое

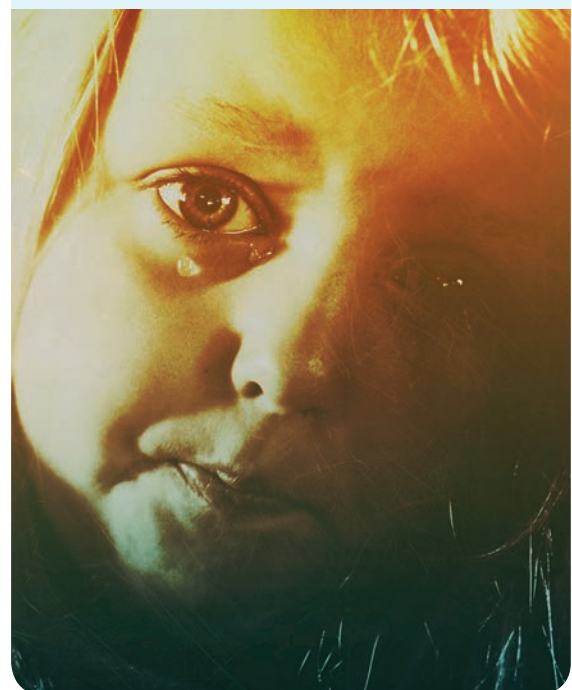
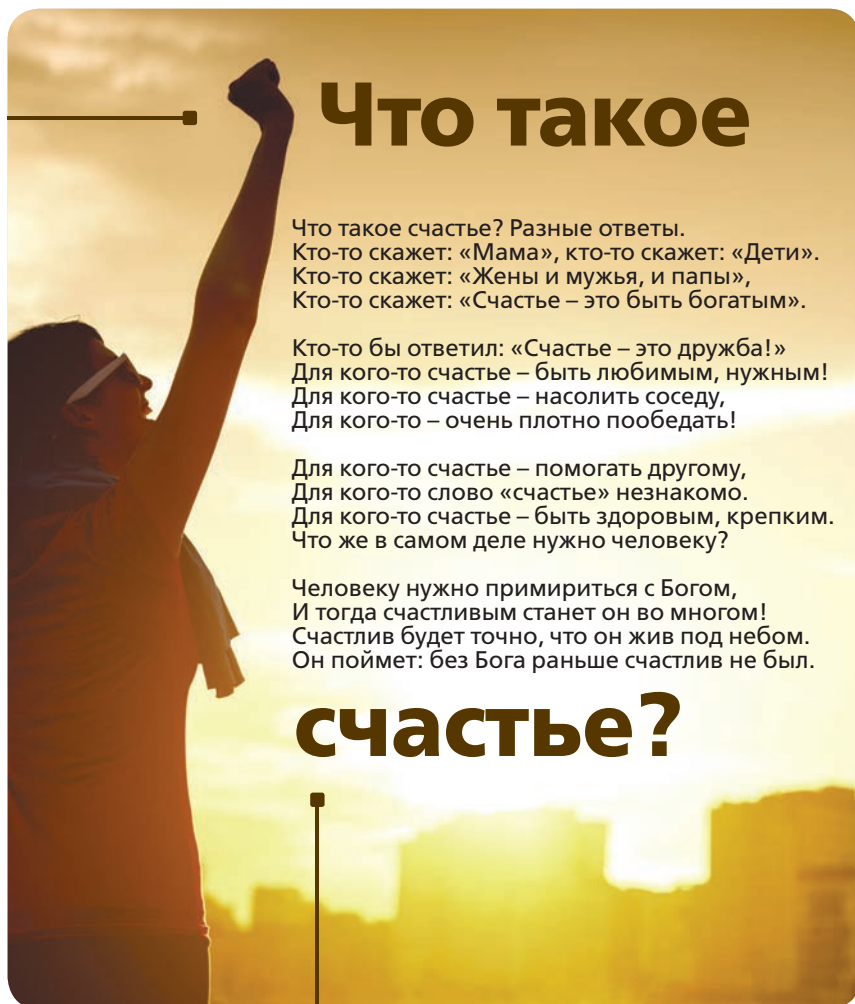
Что такое счастье? Разные ответы.
Кто-то скажет: «Мама», кто-то скажет: «Дети».
Кто-то скажет: «Жены и мужья, и папы»,
Кто-то скажет: «Счастье – это быть богатым».

Кто-то бы ответил: «Счастье – это дружба!»
Для кого-то счастье – быть любимым, нужным!
Для кого-то счастье – насолить соседу,
Для кого-то – очень плотно пообедать!

Для кого-то счастье – помогать другому,
Для кого-то слово «счастье» незнакомо.
Для кого-то счастье – быть здоровым, крепким.
Что же в самом деле нужно человеку?

Человеку нужно примириться с Богом,
И тогда счастливым станет он во многом!
Счастлив будет точно, что он жив под небом.
Он поймет: без Бога раньше счастлив не был.

счастье?

«Аендорська чарівниця викликає тінь пророка Самуїла», художник Дмитро Мартинов

ХТО ПРИХОДИТЬ ПІД ВИГЛЯДОМ МЕРТВИХ?

«І коли вам скажуть: “Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінькають та муркають”, то відповісте: “Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих?”» (Ісаї 8:19). Хто ж приходить під виглядом мертвих? У якому стані перебувають померлі? Яку надію дає Біблія щодо наших померлих родичів?

Усі ми стикаємося зі смертю. Помирають наші рідні, друзі, знайомі. Буває, що ми бачимо їх уві сні. Нам здається, що це якийсь знак від них, їхня спроба повідомити щось важливе. Деякі люди розповідали, що бачили померлих родичів навіть наяву. Утім, як таке можливо? Чи справді мертві можуть допомагати живим, чи це чийсь обман, чи просто ігри розуму? Звернімося до Біблії, надійного Божого Слова, і знайдемо відповіді на ці запитання.

Спиритичний сеанс у Біблії

У розділі 28 Першої книги Самуїла розповідається про те, як після смерті пророка Самуїла війська філістимлян зібралися на війну з Ізраїлем. Цар Саул хотів знати волю Божу. Проте Господь не відповів йому «ані в снах, ані урімом, ані пророками» (див. 1 Сам. 28:6). Тоді наляканий цар наказав знайти жінку-ворожку, щоб вона передбачила йому майбутнє. Цей наказ було важко виконати, оскільки ще раніше Саул повивганяв із краю ворожбитів та вішунів (див. 1 Сам. 28:3). Та все ж таки в селищі Ен-Дор була знайдена жінка-ворожка (див. 1 Цар. 28:7). Під покровом темряви цар Саул з двома людьми вирушив до неї.

У дусі, викликаному ворожкою, Саул з її опису впізнав благочестивого пророка Самуїла. «І він їй сказав: “Який його вид?” А та відказала: “Виходить старий чоловік, зодягнений у довгу одежу”. І Саул пізнав, що то Самуїл, і схилив своє обличчя до землі, та й уклонився» (в. 14). Та чи був це насправді Самуїл, пророк Божий, або хоча б його дух? Кого насправді бачив Саул? Потрібно уважно з молитвою вдивитися в деталі історії для пошуку відповідей на ці запитання.

Докази, що це був не Самуїл

- Самуїл вийшов з-під землі. Якщо пророк Божий помер, то, згідно з традиційними уявленнями про рай і пекло, він мав спуститися з Неба. Проте Самуїл чомусь вийшов із землі.
- «Старий чоловік». Ми знаємо, що в Царстві Божому не буде старості. Чому ж пророк – «старий чоловік»?
- Господь не відповідав цареві. У 5-му вірші описані Божі канали зв'язку: пророчі сні, урім і тумім, а також пророки. Бог не відповідав. Хто ж тоді зголосився відповісти Саулові?
- «Нащо ти непокоїш мене?» – це запитання не характерне для лагідного Божого пророка. Тут відчувається зарозумілість.
- Жінка дала загальний опис, і Саул повірив, що це Самуїл. Саул не бачив Самуїла під час сеансу! Вона дала лише

поверховий опис одягу. Під цей опис міг підійти будь-хто.

6. Як пророк Божий міг послухатися слів чарівниці та прийти до Саула? Звідки в чарівниці така влада, щоб наказувати душам покидати рай чи пекло і прибути у світ живих?

7. «Пророк» сказав цареві: «Завтра ти та сини твої будете разом з мною» (1 Сам. 28:19). Проте відомо, що Саул був нечестивим, а син його Йонатан – чоловіком праведним. Як так може бути, щоб усі отримали однакову заплату?

8. У Першій книзі хронік 10:13, 14 конкретно йдеться про діла Саула: «І помер Саул за своє беззаконня, що він ним спроневірився проти Господа через Господнє слово, якого не тримався, а також через те, що питався віщо-го духа, щоб вивідати, а не вивідував від Господа». Біблія називає звернення до ворожки гріхом. Богові це не до вподоби.

Хто ж тоді відповів Саулові? Хто з'явився під виглядом Самуїла? Біблія дає відповідь на це запитання: «Це демонські духи, що роблять ознаки» (Об'явл. 16:14). Демонські духи підробляють зовнішній вигляд і голос наших померлих родичів, друзів, щоб ми вступили в контакт із силами зла. Деякі люди дивуються із цього, але Біблія говорить: «І не дивно, бо сам сатана видає себе за ангела світла. Тому не є щось надзвичайне, коли і його слуги видають себе за служителів праведності: їхній кінець буде за їхніми вчинками» (2 Кор. 11:14, 15). Якщо сатана вміє видавати себе за ангела світла, то тим більше він може підробляти вигляд і голос наших померлих друзів та родичів.

Біблійна формула смерті

У книзі Еклезіястовій написано: «Бо знають живі, що помруть, а померлі нічого не знають, і заплати немає вже їм, – бо забута і пам'ять про них, і їхнє кохання, і їхня ненависть, та заздрощі їхні загинули вже, і нема вже їм частки навіки ні в чому, що під сонцем тим діється!..» (9:5, 6). Цей текст розкриває таємницю про стан померлих. Вони нічого не знають про те, що відбувається під сонцем, тобто у світі живих. Вони не можуть впливати на життя живих людей.

У Псалмі 146:4 йдеться про неможливість мислення після смерті: «Вийде дух його – і він до своєї землі повертається – і того дня його задуми гинуть!» Мислення людини припиняється в день смерті, усі помисли зникають. У книзі Іова ми читаємо: «Так і та людина покладеться – й не встане, – аж до закінчення неба не збудяться люди, та не прокинуться зо сну свого» (14:12). Біблія порівнює смерть зі сном. Під час Другого приходу всі мертві будуть розбуджені, тобто відроджені голосом Ісуса Христа. Мертві перебувають у могилах. «Не дивуйтеся цьому, бо надходить час, коли всі, що в могилах, почують Його голос; і вийдуть ті, що робили добро, у воскресіння життя, а ті, що робили зло, – у воскресіння суду» (Івана 5:28, 29). Мертві сплять смертним сном

до дня Приходу Господа. Бог воскресить їх останнього дня.

До яких наслідків призводить вчення про безсмертя душі?

1. Люди більше грішать, сподіваючись на доброго Бога, Котрий і так пробачить.

2. Це вчення веде до зв'язків із сатаною. І найстрашніше – до спотвореного уявлення про нашого люблячого і справедливого Бога.

Вчення про безсмертя спотворює образ люблячого Господа, наприклад, коли діти втрачають своїх батьків. Скажіть, чи буде матір відчувати себе добре в раю, бачачи, як її діти живуть на землі та страждають, а вона нічим не може їм допомогти? Їй рай здаватиметься пеклом. Це спотворення образу люблячого Бога. Сатана виставляє Господа у викривленому світлі. Диявол приписує свої дії та характер Богові, щоб люди виявляли богозневагу. Якщо вони і ми будемо вірними, то Господь поверне нам наших справжніх родичів і друзів, а не якісь ефемерні душі.

Божа Церква приймає біблійне вчення про стан померлих, які спочивають в гробах до часу свого воскресіння. Ми віримо, що Бог воскресить усіх: і праведних, і неправедних. Відплата буде не відразу після смерті, а після воскресіння, і тоді кожен отримає згідно з тим, що він робив.

«Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі» (1 Сол. 4:16). Ці слова – наша надія на воскресіння. Бог оживить усіх. І ті, хто ввів у Господа, воскреснуть для вічного життя.

Олександр Савін

СВЯТО ЖНИВ

Свято жнив ще здавна знає люд.
Так колись Бог мовив до народу:
«Пам'ятай і в день той не забудь
Сніп принести перший з первоплоду!»

Любі друзі, швидко плине час,
Линуть дні і більше не вертають...
Святом жнив Великий Бог для нас
Ще одну сторінку відкриває.

Бог щоденно в Слові нас навчав,
Сповнив серце радості й надії,
Добротою вік Він увінчав,
І здійснялись часто наші мрії.

Глянеш в сад – бентежать почуття!
Вийдеш на город – і овочі скрізь видно!
Бог дає здоров'я і життя,
Щоб в достатку всім жила людина.

Всюди видно щедрість, доброту,
Всюди Бог простягає правицю:
Вийдеш в поле – хиляться жита,
Хвилями вигойдують пшениця.

Ціле літо ліс нас полонив,
Ми любили ніжну м'яту-руту,
Та сьогодні, в славне Свято жнив,
Центром всього хліб повинен бути!

Ось він перед нами, хліб святий,
Хліб, який чекати довго треба,
Хліб, що любимо так я і ви
Хліб, який чекаєм, наче манни з Неба.

Він пройшов суворі дні зими,
Вітри, спеку, зрошений рососою.
Вже дозрілим милувались ми.
Під серпом він падав чи косою?

Молотьбу пройшов цей хліб страшну,
Довго-довго каменем мололи.
І останнє: за яку вину
Піч гарячу витримав без болю?

Подивіться: сіявсь восени,
Цілий рік чекали, дні та ночі,
А небесний... О, він без ціни,
Бог дарма дає його усім, хто хоче.

Він веде до вічного життя,
Хліб цей наші душі підкріплює,
Відкриває вічне майбуття,
Де душа ніколи не вмирає.

О, людино, Бога пам'ятай!
Не забудь любов і всі щедроти,
Полюби, хвалу Йому складай,
Будь готова стати до роботи!

Праці плід – вже зріють колоски,
О, як швидко ниви половіють!
Зачекались Господа руки,
Щоб пожати те, що кожен сіяв.

Спів, подяка за щедроти нив
Хай до Бога ллється в даль безкраю.
З Святом вас, з великим Святом жнив!
З Святом всього щедрого врожаю!

Маленькие идолы

Каждый день преклоняюсь пред личными страхами:
Как бы выглядет так, чтоб не хуже других?
Вера предков известна крестами и плахами,
А моя – компромиссами целей земных.

Каждый день преклоняюсь пред собственной похотью,
Перед мелкими мыслями грешного «я».
От того мало сил, от того часто плохо мне,
От того так беспомощна вера моя.

Каждый день преклоняюсь пред собственной выгодой,
Перед личным комфортом, горячностью чувств.
Как же много в душе моей «маленьких» идолов,
От которых избавиться не тороплюсь!

Засорилось сознание желаньями ложными,
Чтобы ближние как-то считались со мной.
Правда в том, что никто ничего здесь не должен мне.
Я должна жить для ближних и быть им слугой.

Остается лишь каяться в пепле и прахе мне
О земной пустоте своего бытия.
Вера предков известна крестами и плахами,
А моя... Чем отмечена вера моя?

ВІЧНА ВЕСНА

Пожовкле листя берізок, загибель ніжних тендітних квітів, сіре хмарне небо, що розпросталося наді мною, посіяли в серці смуток. Вдивляючись у навколишню природу, я мимоволі із сумом подумала, що смерть є долею всього живого. Та ж хіба лиш це навіяло на мене смуток? Поволі випроставшись, я зазирнула в дзеркало, що висіло на стіні. Воно відображало осінь мого буття. Зі смутком я подумала: «Отак скоро і я, неначе це опале листя, піду із цього життя навіки, назавжди». І в цей момент мені чомусь особливо захотілося жити, жити й ніколи не помирати. Трохи подумавши, я встала, одяглася і вирушила до парку. У парку було тихо, лише опале з величних дерев листя шурхотіло під моїми ногами, а вітер насвистував тиху, сумну осінню пісню.

Я довго прогулювалася парком, тепер уже безцільно. Раптом я зупинилася, побачивши стареньку, що сиділа на лавочці. Вона розглядала опалий жовтий листок, котрий тримала в руках. Я запитала: «Розглядаєте пожовкле листя? Вам, певно, від цього сумно?». Вона підвела на мене свої добрі, сірі, немов осіннє небо, очі й відповіла: «Так, сумую». Присівши поруч із нею на лавочку, я продовжила: «Шкода, що все помирає. Ви прожили життя й також маєте про це думати. Чи не лякає вас усвідомлення цього?». Мило всміхнувшись, вона відказала: «Ні, не лякає. Я живу з надією на вічну весну». «Вічну весну? Але ж її не існує!». «Існує. Кожної осені я приходжу до цього парку задля того, аби тому, хто не має надії на вічне життя, де пануватиме вічна весна, розповісти про це». «Цікаво! Розкажіть і мені! Я випадково потрапила сюди, шукаючи відповідь на запитання, яке мене бентежить: що ж буде зі мною після того, як я зів'яну і помру, як ці квіти, як цей пожовклий листок?». «У далеку давнину, майже дві тисячі років тому, люди, як і ми з вами, також замислювалися над цим питанням. Я вам зачитаю про це з найбільш старовинної книги. Ось послушайте».

Вона витягла із сумочки якусь пожовклу від часу книгу й почала читати: «Бо дерево має надію: якщо буде стяте, то силу отримає знову, і парост його не загине; якщо постаріє в землі його корінь і в поросі вмере його пеня, то від водного запалу знов зацвіте, і пустить галуззя, немов саджанець! А помре чоловік – і зникає, а сконає людина – то де ж вона є?..» (Йова 14:7-10). «Саме про це я сьогодні думала». «Послушайте відповідь із цієї ж чудової книги: "Як вода витікає із озера, а річка спадає та сохне, так і людина покладається – й не встане, аж до закінчення неба не збудяться люди та не прокинуться зо сну свого..."» (вірші 11,12)». «Скажіть, як звали ту людину, котра роздумувала так само, як і ми з вами сьогодні?». «Це патріарх Йов! Книга Йова міститься в Біблії. У ній знайдете чимало відповідей на такі запитання, наприклад, Йова 19:25,26: "Та я знаю, що мій Викупитель живий, і останнього дня Він підійме із пороку цю шкіру мою, яка розпадається, і з тіла свого я Бога побачу"».

«А хто такий Викупитель?». «Викупитель – це Ісус Христос. Саме Він воскресить померлих. Апостол Павло в Першому Посланні до коринтян 15:51-54, 57 пише: "Ось кажу вам таємницю: не всі ми впокоїмося, але всі переіміємося, - раптово, миттєво, при останній сурмі; вона засурмить – і мертві воскреснуть нетлінними, а ми переіміємося. Адже тлінне має зодягнутися в нетління, і це смертне має зодягнутися в безсмертя. Коли ж це тлінне зодягнеться в нетління, а смертне зодягнеться в безсмертя, тоді збудуться написані слова: Смерть поглинута перемогою!" Та вдячні Богові за те, що Він дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа. Коли Ісус прийде, а Він неодмінно прийде, і дуже скоро, тіла праведних будуть відновлені, як і ті, якими вони були "на початку", коли Бог створив людину. Ми з вами читали, що наші смертні тіла, хворі, смертні, зі слідами прокляття гріха – це тлінні тіла. Однак настане день, коли вони будуть змінені на безсмертні навіки, вільні від гріха, хвороб, страждань, каліцтв та смерті».

«О, як це велично і чудово!» – вигукнула я. Вона ж продовжувала: «На завершення хотілося б зачитати вам ось що: "Адже наше життя – на небесах, звідки й очікуємо Спасителя, Господа Ісуса Христа, Котрий силою, якою Він може все підкорити Собі, переіміє наше принижене тіло так, щоб воно було подібне до Його прославленого тіла» (Филп.3:20,21). Чи бажали б ви прокинутися завтра вранці без усіляких вад: без хвороб, болю, огорнуті любов'ю та усвідомленням

того, що колишнє вже ніколи не повернеться, що смерть більше ніколи не буде мати над вами влади?» «Так! Це те, що мені дуже хотілося б мати. Однак як цього досягти?». «Цього можна досягти лише через віру в Ісуса Христа та цю книгу, котра перед вами. Це Боже Слово. Воно розкриє перед вами увесь шлях спасіння через Викупителя – Божого Сина, Котрий постраждав та помер за нас на Голгофі, воскрес, вознісся на Небо, де Він сьогодні заступається за грішника, аби очистити його від гріха та невдовзі взяти до Себе в небесні оселі для вічного життя».

Я подякувала їй. Вона ж, провіджаючи мене, промовила: «Якщо бажаєте, ми з вами можемо дослідити це питання докладніше. Пожовкла природа навіює на мене смуток, оскільки нагадує про смерть, однак очима віри я дивлюся далі цього. За осінню та зимою знову прийде весна, котра оживить природу і вдихне в неї свіжість оновлення, що також сповіщає нам, людям, про вічну весну через воскресіння мертвих у Царстві Ісуса. І тоді на зміну смутку прийде Божий мир та нескінченна радість».

Я йшла додому, і вітер наспівував мені сумні осінні мелодії, листя так само шурхотіло під моїми ногами, однак вірою я сьогодні зазирнула в майбутнє – і смуток поступився місцем радісному хвилюванню в надії на вічну весну в Божому Царстві.

А Зозуліна

ПРИНЯВШИЙ СЫНА

Ван Гог, Рембрандт и Пикассо, Картины даже Рафаэля, Мадонны дивное лицо Вмещала эта галерея. Хозяева – отец и сын – Так часто восхищались ею: Коллекцию таких картин Никто на свете не имеет. Но в ту страну пришла война, И сын отправился на службу. Она его навеки забрала, И он погиб, спасая дружбу. Он друга спас из-под огня, Но догнала шальная пуля, Не пожалел в тот миг себя, Погиб, спасая и рискуя. Когда отец о том узнал, Глубокой скорби он предался. Пропало все, о чем мечтал, Все, что любил, все, в чем нуждался. Немного времени прошло, Отец смирился с смертью сына. Однажды вечером в окно Военный постучал мужчина. Сказал отцу, что он – солдат И жизнью он обязан сыну. Пришел сейчас, чтобы отдать, Вернее, подарить картину. Из сумки полотно достал И бережно его расправил. Старик на нем глаза узнал – Его сынок смотрел устало. Да, это был простой портрет, Но для отца он всех дороже, На нем ведь сыну двадцать лет, Но нет его и горе гложет...

Потом всегда, когда гостям Показывал свои картины, Сначала приводил их сам К портрету сына над камином. Совсем немного лет прошло, Он умер, горем тем отравлен. Тогда известно стало, что Большой аукцион объявлен. На торг пришло много людей, Хотя бы посмотреть картины. На обозренье богачей Представлен первым портрет сына. Удар раздался молотка И голос аукциониста: «Предложит кто-то цену? А? Сто долларов, а может, триста?!» Но тишина была в ответ, Лишь кто-то выкрикнул вполсилы: «За "Сына" предложенный нет, Давай другие нам картины!» Но тот все время продолжал: «Кто возьмет "Сына"? "Сын"! Берите!» Но «Сына» так никто не брал, Лишь злые крики: «Уберите!» Но в заднем, наконец, ряду Отца садовник отозвался. «За десять долларов возьму, Ведь больше нет», – он всем сознался. «Прекрасно! Десять! Кто еще? Ну, кто-то двадцать предложите! Ну, неужели это все?!» В ответ лишь крики: «Уберите!» «Один, два, три», – раздалось вдруг. «Все! Продано!» – слова звучали, И молотка упрямый стук Негромко по столу ударил. «К коллекции переходите!» – Все люди радостно шумели. «Садовник! "Сына" заберите!» – С насмешкой на него смотрели.

Но тут вдруг аукционист Взял молоток, вернул на полку, Потом, достав какой-то лист, Сказал слова, всех сбивши с толку: «Прошу прощения, господа, Аукцион уже окончен. Вот завещание отца», – Все, слушая, сидели молча. «Когда сюда был приглашен, Одно условие мне дали: На этот вот аукцион Портрет лишь сына выставляли. Сказать хочу еще одно, Что тот, кто купит ту картину, Получит вмиг имя все! Получит все принявший "Сына"!»

Сам Сына Своего Господь Отдал на смерть, так нас спасая, Чтоб каждый верующий смог Спасти, Иисуса прославляя. Дает нам Бог давно совет: «Кто примет Сына? Сын! Возьмите!» А мы твердим упрямо: «Нет!» А мы твердим: «Нет! Уберите!» Прими Иисуса навсегда, Как тот садовник ту картину, Ведь Бог нам обещал всегда: Получит все принявший Сына!

ДЕ ЗУПИНИВСЯ НОЇВ КОВЧЕГ?

1. Де зупинився Ноїв ковчег? «Як рушали зі Сходу вони [племена Ноеві], то в Шинейському краї рівнину знайшли, і оселилися там» (Бут. 11:2). Якщо подивитися на географічну карту, то місце, де після потопу зупинився ковчег, і відповідно місце першого розселення племен Ноя розташоване на півночі від Шинейського краю. Чому написано "рушали зі Сходу"? Що це – помилка чи омана? Де ж тоді зупинився ковчег? Я чув, що вчені досі сперечаються із цього приводу. Що ви знаєте про це?» (Віктор Степанов).

Це добре, що наші читачі, дивлячись на карту, уважно досліджують Святе Письмо. Справді, Араатські гори, де, як зауважують дослідники Біблії, зупинився ковчег Ноя (див. Бут. 8:4), розташовані на півночі від долини Шиней. Проте коли Мойсей писав книгу Буття, він перебував у Палестині, розташованій на північному сході від місця зупинки ковчег. Біблійні автори не завжди вказували конкретне географічне місцезнаходження, ▶

вони переважно вживали тільки слова «захід», «схід», «північ» і «південь». Тому Мойсей пише, що люди рушили зі сходу, що справді підтверджується, якщо враховувати місце розташування щодо нього.

Ви не помиляєтеся й у тому, що сьогодні важко визначити точне місце зупинки Ноевого ковчег. Біблія не вказує точних координат, а повідомляє лише про гори Араатські (див. Бут. 8:4). Уже те, що замість однини тут вжито множини, свідчить про те, що йдеться не про одну якусь вершину, а про цілий гірський хребет, тобто гористу місцевість. До речі, у Біблії неодноразово згадується земля Араатська (див. 2 Цар. 19:37; Ісаї 37:38; Єрем. 51:27), яку дослідники ототожнюють з нинішньою Вірменією.

Напевно, легко визначити місцезнаходження Ноевого ковчег, якщо знайти його залишки. Утім, і тут думки вчених відрізняються. Чи був знайдений ковчег Ноя? Відповідь буде проста: ні. Проте я знаю, що багато хто вірить у те, що ковчег був знайдений. Існує чимало літератури на цю тему, про ковчег

розповідали по радіо, навіть показували по телебаченню. Проте Ноевого ковчег ніхто не бачив і ніхто не знає його місця розташування. Наведу дві цитати на одну і ту ж саму тему, але з протилежними висновками.

«Я вивчаю Біблію, за професією – археолог. Відкриття багатьох історичних фактів завжди мене радувало, але якби знайшли Ноїв ковчег, то це було б унікальною знахідкою, найбільш, на мій погляд, значущою в археології за всю її історію.

Жодна людина, яка визнає правдивість біблійної історії про потоп, не могла б залишитися байдужою до такого відкриття» (Девід Мерлінг, директор археологічного музею при університеті Ендрюса, США, журнал «Ознаки часу», № 2, 1994).

«Крім даних історії, археології, етнографії та геології, наука сьогодні має незаперечні факти про найлегендарніший ковчег. Американський історик, професор А. Сміт у результаті багаторічної праці зібрав усю бібліографію про Ноїв ковчег. До колекції Сміта входить 80000 робіт про потоп 72-ма

мовами народів світу. На сьогодні ці дані значно поповнилися новим фактичним матеріалом. Останню крапку в цьому питанні могла б поставити широкомасштабна наукова експедиція на Араат. Проте навіть і без цього доказів на користь того, що саме на Арааті знаходяться залишки ковчег, вельми багато» (О. А. Опарін «Ключі історії»). Цікаво, що кожен автор наводить докази на користь своєї думки.

Що ж робити нам, простим людям, які не володіють глибокими знаннями з історії та археології? Так, дуже б хотілося, щоб були знайдені докази існування Ноевого ковчег. Це стало б ще одним доказом істинності Біблії та зміцнило нас у вірі. Проте віра християнина заснована не на Ноевому ковчезі. У нас є інші докази, які підкріплюють нашу віру: це унікальність Святого Письма, виконання пророцтв, записаних у ньому; це і створений Богом світ навколо нас; це і наші особисті досвіди з Богом; це смерть на Голгофському хресті та воскресіння нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, Котрий дарує нам мир і надію.

ЧИ ЗАСУДЖУЄ БОГ ПЕРЕЛИВАННЯ КРОВІ?

2. Чи засуджує Бог переливання крові тяжкохворій людині? Що говорять про це Біблія? (Ш.)

Про кров у Біблії сказано досить багато. Слова «кров» і «життя» нерідко вживаються у Святому Письмі як синоніми, тобто слова, схожі за значенням. «Бо душа (життя – прим. автора) тіла – в крові вона» (Лев. 17:11). Бог сказав: «А тільки Я буду жадати вашу кров із душ ваших...» (Бут. 9:5). Біблія відстоює святість і недоторканність крові та життя людини. Той, хто проливає людську кров, зазіхає на життя людини. Бог чітко говорить: «Не вбивай» (Вих. 20:13). Біблія також засуджує принесення людей у жертву.

Утім, водночас велике значення надається крові тварин у жертвоприношеннях, які робили ізраїльтяни. Святе Письмо пояснює, що потрібно було робити з кров'ю тварин, коли приносилися жертва. Для кожного жертвоприношення були свої правила, дані Богом. Про значення крові в цьому служінні

сказано в Посланні до євреїв: «І без пролиття крові нема прощення» (9:22). Завдяки крові Ісуса Христа, пролитій на Голгофі, ми отримуємо прощення гріхів.

У Біблії також сказано, що не можна вживати в їжу кров тварин: «Тому сказав Я Ізраїлевим синам: Кожна душа з вас не буде їсти крові, і приходить, що мешкає серед вас, не буде їсти крові» (Лев. 17:12). Апостоли нагадували про це християнам: «...Але застерігти їх, щоб стримувалися від ідолівських жертв, розпусти, задушеного і крові...» (Дії 15:20, 29). Однак Слово Боже нічого не говорить про переливання крові. І сьогодні віруючі люди по-різному ставляться до переливання крові як методу лікування. Кожна людина має право вибору, що їй робити і яке лікування використовувати. У Біблії не записані всі правила на всі випадки життя. І це неможливо зробити, тому що

науково-технічний прогрес постійно ставить перед нами нові запитання. У Слові Божому описані принципи, якими повинні керуватися люди.

Найдорожче, що є в людини, – це життя. Ніхто не повинен забирати його в когось, а навпаки: цінувати і берегти, пам'ятаючи, що і Господь Ісус, зціляючи, дбав про його підтримку. Святе Письмо розповідає про те, що багато прохань людей про спасіння від смерті були почуті Христом.

Говорячи про любов, яка існує між людьми, Ісус Христос підкреслює, що найбільша любов та, коли людина заради ближнього готова віддати своє життя: «Більшої любові ніхто не має за ту, коли хто душу свою кладе за друзів своїх» (Івана 15:13).

Ісус, проявляючи любов до нас, віддав Своє життя, щоб ми з вами мали життя вічне. Він пролив Свою кров, щоб дарувати нам спасіння. Про жертву

Христа апостол Павло в Посланні до римлян писав: «...Але оправдуються даром, Його благодаттю, через викуплення, що в Христі Ісусі. Його Бог дав як жертву примирення в Його крові через віру, щоб показати Свою справедливість у прощенні раніше вчинених гріхів» (3:24, 25).

У Біблії записано багато слів подяки Богові за збереження життя. Ось, наприклад: «На мені зостаються, о Боже, присяги Тобі, та для Тебе я виповню жертви хвали. Як Ти спас мою душу від смерті, то хіба ж не спасеш моїх ніг від падіння, щоб у світлі життя я ходив перед Богом» (Псал. 56:13, 14). Беручи до уваги сказане вище, можна дійти висновку: коли йдеться про спасіння життя людини, найдорожчого, що в неї є, і якщо інших можливостей спасіння цього життя немає, тоді з лікувальною метою переливання крові можна використовувати.

ТВ-програма на жовтень (04.10 – 10.10)*

НЕДІЛЯ

4 жовтня

06:00	Інша сторона
06:40	Очима жінки
07:00	Біблія продовжує говорити
07:30	Непростое состояние
08:00	Познавая непостижимое
08:30	В центре внимания
09:00	Стиль жизни
09:30	Мозаїка батьківства
09:50	Готовим вместе
10:00	О чем говорят женщины
10:30	Пазлы Паркера
11:00	Малюваки
11:20	ЧП+
11:30	Є проблема
12:00	Богослужение в храме на Подоле
13:20	Музична скринька
14:00	Ломастер
14:20	В гостях у Добрячка
14:40	Лесные истории
15:10	Інша сторона
15:50	Вера. Человек. Судьба
16:30	Дорогами християнства
17:00	Непростое состояние
17:30	Готовим вместе
17:50	5 хвилин для вічності
18:00	Детонация
18:30	...є Любов
19:00	ДЖЕМ
20:00	Диагноз: здоровье
20:30	Мозаїка батьківства
20:50	5 хвилин для вічності
21:00	Вісті надії
21:30	Філософський камінь
22:00	Всепобеждающая сила молитвы
22:30	Музична скринька
23:15	Очима жінки
23:30	Так промовляє Біблія
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Є проблема

ПОНЕДІЛОК

5 жовтня

06:00	Музична скринька
06:40	Вісті надії
07:00	Ранок надії
08:10	Вопрос служителю церкви
08:30	Диагноз: здоровье
09:00	Ранок надії
10:10	Біблія, як вона є
10:20	Настав час
10:30	Стиль жизни
11:00	Ранок надії
12:10	Вопрос служителю церкви
12:30	Кантиана
13:00	Філософський камінь
13:30	Всепобеждающая сила молитвы
14:00	Лесные истории
14:30	Малюваки
14:50	В контакте с природой
15:00	Тора. Пророки. Писания (сурдопереклад)
15:30	Детонация (сурдопереклад)
16:00	Библейский час
16:30	Біблія продовжує говорити
17:00	Познавая непостижимое

17:30	Сила Одного
18:00	5 хвилин для вічності
18:05	Восхождение на Голгофу
19:00	Удивительные факты
20:00	Познаем истину
20:50	Вечірні історії
21:00	Диагноз: здоровье
21:20	ЧП+
21:30	Вера. Человек. Судьба
22:00	В контексті
22:50	Мозаїка батьківства
23:20	Інша сторона
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Под абажуром

ВІВТОРОК

6 жовтня

06:10	Познаем истину
07:00	Ранок надії
08:10	Мозаїка батьківства
08:40	Готовим вместе
09:00	Ранок надії
10:20	Інша сторона
11:00	Ранок надії
12:10	Очима жінки
12:30	Кантиана
13:00	Очима жінки
13:20	В контексті
14:00	Пазлы Паркера
14:30	В гостях у Добрячка
14:50	Історії тітоньки Марії
15:00	Познавая непостижимое (сурдопереклад)
15:30	Непростое состояние (сурдопереклад)
16:00	О чем говорят женщины
16:20	Музична скринька
17:00	Мозаїка батьківства
17:20	Інша сторона
18:00	5 хвилин для вічності
18:05	Восхождение на Голгофу
19:00	Філософський камінь
19:30	Дорогами християнства
20:00	Помолитесь за меня
20:50	Вечірні історії
21:00	Детонация
21:30	В центре внимания
22:00	По ту сторону пригод
22:30	Настав час
22:40	Под абажуром
23:00	Помолитесь за меня
23:50	Настав час
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Джем

СЕРЕДА

7 жовтня

06:00	Вера. Человек. Судьба
06:30	По ту сторону пригод
07:00	Ранок надії
08:10	Готовим вместе
08:30	Дорогами християнства
09:00	Ранок надії
10:10	Помолитесь за меня
11:00	Ранок надії
12:10	Диагноз: здоровье
12:30	Кантиана
13:00	Детонация
13:30	Стиль жизни
14:00	Малюваки
14:20	Пазлы Паркера
14:50	ЧП+
15:00	Лома Линда 360°

15:30	Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
16:00	Помолитесь за меня
17:00	Всепобеждающая сила молитвы
17:30	В центре внимания
18:00	5 хвилин для вічності
18:05	Восхождение на Голгофу
19:00	...є Любов
19:30	Непростое состояние
20:00	Біблія продовжує говорити
20:30	Вопрос служителю церкви
20:50	Вечірні історії
21:00	О чем говорят женщины
21:30	Сила Одного
22:00	Джем
23:00	Удивительные факты
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Библейский час

ЧЕТВЕР

8 жовтня

06:00	Сила Одного
06:30	Непростое состояние
07:00	Ранок надії
08:10	Біблія, як вона є
08:20	Детонация
08:50	Біблія свідчить
09:00	Ранок надії
10:10	О чем говорят женщины
10:30	Біблія продовжує говорити
11:00	Ранок надії
12:10	Біблія, як вона є
12:30	Кантиана
13:00	Мозаїка батьківства
13:30	Библейский час
14:00	Лесные истории
14:30	Ломастер
14:50	Історії тітоньки Марії
15:00	Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
15:30	Сила Одного (сурдопереклад)
16:00	Познаем истину
16:50	Біблія, як вона є
17:00	Вісті надії
17:20	Готовим вместе
17:40	Диагноз: здоровье
18:00	5 хвилин для вічності
18:05	Восхождение на Голгофу
19:00	Біблія продовжує говорити
19:30	В центре внимания
20:00	Помолитесь за меня
20:50	Вечірні історії
21:00	Непростое состояние
21:30	Інша сторона
22:10	5 хвилин для вічності
22:30	Так промовляє Біблія
23:00	Помолитесь за меня
23:50	5 хвилин для вічності
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Всепобеждающая сила молитвы

П'ЯТНИЦЯ

9 жовтня

06:00	Мозаїка батьківства
06:30	Дорогами християнства

07:00	Ранок надії
08:00	Всепобеждающая сила молитвы
08:30	Вера. Человек. Судьба
09:00	Ранок надії
10:00	Настав час
10:10	Помолитесь за меня
11:00	Ранок надії
12:00	Мозаїка батьківства
12:30	Кантиана
13:00	Непростое состояние
13:30	Сила Одного
14:00	Пазлы Паркера
14:30	В гостях у Добрячка
14:50	В контакте с природой
15:00	Познаем истину (сурдопереклад)
15:45	ЧП+ (сурдопереклад)
16:00	Помолитесь за меня
17:10	ДЖЕМ
18:00	Богослужения в Заокске
18:30	В контексті
19:20	Музична скринька
20:00	Счастливой субботы
20:50	Вечірні історії
21:00	Удивительные факты
21:50	Познаем истину
22:40	По ту сторону пригод
23:10	Счастливой субботы
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Філософський камінь

СУБОТА

10 жовтня

06:00	Познавая непостижимое
06:30	...є Любов
07:00	Счастливой субботы
07:50	Вопрос служителю церкви
08:10	В контексті
09:00	Сила Одного
09:30	Библейский час
10:00	Познаем истину
11:00	Стиль жизни
11:30	Богослужение в храме на Подоле
13:00	ДЖЕМ
14:00	Очима жінки
14:20	Музична скринька
15:00	Богослужение в храме на Подоле
16:30	Вера. Человек. Судьба
17:00	Удивительные факты
18:00	Є проблема
18:30	5 хвилин для вічності
18:40	Вопрос служителю церкви
19:00	Мозаїка батьківства
19:20	Настав час
19:30	Дорогами християнства
20:00	Інша сторона
20:40	Под абажуром
21:00	Музична скринька
21:50	5 хвилин для вічності
22:00	ЧП+
22:10	Непростое состояние
22:40	Вісті надії
23:00	Біблія продовжує говорити
23:30	Всепобеждающая сила молитвы
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Познавая непостижимое

20:00
НЕДІЛЯ
DS ЗДОРОВЬЕ

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу «Надія»:
Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A, 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

Дивіться програми
телеканалу «Надія»
в кабельних мережах України,
а також в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень:
www.hope.ua

Телефон горячий линии:

☎ 0 (800) 30-20-20
(Безкоштовно по Україні)

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
biblefact.info

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте за адресами:

✉ contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна
📞 contact-hope

Філософський
камінь

Неділя 21:30

ПРЕМ'ЄРА для розумників!

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ-програми.

33 грн*

«Дорогами християнства»

У більшості українців вислів
«Християнство в Україні» асоціюється
з князем Володимиром та відомим
хрещенням Русі, проте мало хто знає,
що вістка Божо проповідувалася на
наших землях задовго до приходу
князя Володимира.

Мова: українська

46 грн*

«Малюваки»

Як Бог створив світ? І хто Йому
допомагав? А може, і ніхто зовсім?
Як виглядає небесна їжа і яка вона
на смак?
Багато цікавого та пізнавального
вас чекає в компанії з веселою ведучою
Уляною!

Мова: українська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії чи за адресами: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

МАТЕРИНСКАЯ ЛЮБОВЬ

Дорогі творчі співпрацівники чудової газети «Вічний Скарб»! Величезна подяка вам за ту радість, яку ви даруєте людям, за це променисте, мудре і таке необхідне видання! Бажаємо міцного здоров'я вам і вашим родинам. Нехай Господь вас благословляє і надихає. Від щирого серця даруємо читачам вашого прекрасного видання нашу пісню «Материнська любов». Вона присвячується дорогим і любим мамам, материнській любові, чистій та безкорисливій. Ніяка інша людська любов за силою не зрівняється з любов'ю матері. Сильнішою може бути лише Божя любов.

Частіше телефонуйте вашим матусям, пишьте їм, відвідуйте їх, стареньких та безпомічних. Цінують їхню священну любов! Вони з нетерпінням визирають у вікно, з надією чекають біля хвіртки своїх рідних синів та дочок. Материнська любов – вічний скарб!

З любов'ю і повагою
Валентина Рожнова
та Надія Салівон

Материнской любви незабвенное чудо
Удивляет теплом, бескорыстьем своим.
Мамы нашей любовь была вечной и будет,
Мы ее в своем сердце, как жемчуг, храним.

Припев:

Все подвластно любви, осветляющей судьбы.
Материнской любви пусть не гаснет свеча.
Нам без этой любви одиноко и трудно.
В день ненастный надежно согреет она.

Мамы нашей любовь все простит нам и стерпит,
И дыханием тихим осушит слезу.
Окрыляет в пути материнская верность,
Помогает пройти сквозь огонь и грозу.

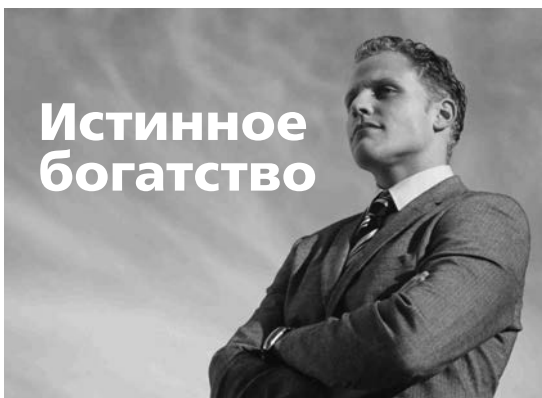
Из объятий беды вырвут мамины руки.
Только мама родная так может любить.
Только мама спасет от неслышанной муки.
Материнское чувство ни с чем не сравнить.

Печальный холод

Печальный холод. Лютят дожди.
И на душе немного грустно.
Но надо верить и любить,
Ведь это – главное искусство.
И, несмотря на ураган,
Что от обиды рвет и мечет,
Не забывай: ты капитан.
Держи штурвал судьбы крепче!
Иди вперед за маяком,
Который Бог нам посылает,
И тихо помолись о том,
Кто истины не принимает.
И если выдержишь свой путь
И доберешься до «границы»,
То на коленях не забудь
Ты перед Господом склониться.
За все Его благодарим,
Ведь это не твои заслуги.
Теперь ты знаешь, что в любви
Для крепости нужны и выюги.
И пусть себе идут дожди,
Пусть на душе немного грустно,
Я буду верить и любить,
Ведь это – главное искусство.

Алла Джеджелий

Истинное богатство

Мир полон суеты и дел привычных.
И мы живем в заботах дней обычных,
Не замечая, что короткий век.
Остановись, послушай, человек!
Ты так спешишь на ноги крепко стать,
Чтоб жить, как все, в богатстве процветать,
Побольше взять, поменьше потерять,
Царем готов любой ценою стать.
Украл? И что ж? Любимой теперь берет.
Солгал? И ладно – кто ж сейчас не лжет?
Ударил? – Стерпит, это не беда.
Обидел? – Ну, какая ерунда!
Нечестно поступал? Но ведь зато
Есть дом, карьера, дача и авто,
Как у людей и даже лучше всех.
Вот это жизнь! Вот это так успех!
Да только счастья не видать в глазах,
И с каждым годом возрастает страх.
А дальше что? Зачем на свете жил?
И для чего богатство то копил?
Как встретишь день последний свой земной
И с чем предстанешь ты перед Судьей?
Шикарный дом, карьера и авто?
Нет, погоди, ведь это все не то...
Все на земле оставишь навсегда.
А что для Бога? Грех и пустота.
И скажешь ты, раскаявшись, себе:
«Выходит, и не жил я на земле?!»
Послушай, человек, пока не пробил час,
Пересмотри приоритеты еще раз
И собери надежнее плоды –
Любви, терпенья, веры, доброты.
Запомни: истинно богат лишь тот,
Чей клад ни моль не съест, ни вор не украдет.

Алла Джеджелий

БОГ ВЫШЕ ВСЕХ ПРОБЛЕМ

Мои уста поют Христу хвалу
За то, что в этом мире я живу,
За каждый день, за каждый час и миг,
Что я Иисуса верный ученик.
Благодарю за испытанья веры,
За обстоятельства, поскольку твердо верю,
Что через них меня Он изменяет
И новой силой Духа наполняет.
Спасибо за пустыню в моей жизни,
Когда была оставлена я ближним,
Когда никто не слышал и не верил,
Закреты были у людей от сердца двери.
Мне было больно от обиды и обмана,
Но помогли тогда Иисуса раны.
Это Христос учил меня смирению,
Давая силы для надежды и терпенья.
Своим поступком тайну мне открыл,
Когда в пустыне искушаем был.
Уча себя от искушений ограждать,
Своих детей Он может «отлучать»,
Чтоб научить Своим примером
Победы строить на основе веры.
Благодарю Христа я за науку,
За сильную уверенную руку.
Средь тысячи известных теорем
Есть истина:
Бог выше всех проблем!

Алла Джеджелий

УМЕЙ ПРОЩАТЬ

Умей прощать, молись за обижающих,
Зло побеждай святым лучом добра,
Иди без колебаний в стан прощающих,
Пока горит Голгофская заря.

Учись прощать, когда душа обижена,
И сердце – словно чаша горьких слез,
И кажется, что доброта вся выжжена,
Ты вспомни, как прощал людей Христос!

Умей прощать. Прощенье – это сила,
А месть – бессилья признак роковой.
И камни непрощения в могилу,
Мой друг и брат, не уноси с собой.

Учись прощать естественно, как дышишь,
Как воду пьешь и ешь насущный хлеб,
Ведь Бог тогда твои молитвы слышит,
Когда в тебе горит прощенья свет.

Умей прощать. Прощать не только словом,
Но всей душой, всей сущностью своей.
Прощение рождается любовью
В борениях молитвенных ночей.

Учись прощать. В прощенье радость скрыта,
Великодушье лечит, как бальзам;
Кровь на кресте за всех была пролита;
Умей прощать, чтоб ты прощен был сам!

Галина Товстик

Павло Гончар

Благочестя із задоволенням – велике надбання

«Адже благочестя з задоволенням – велике надбання» (1 Тим. 6:6).

Вірити для апостола означало бути задоволеним, навіть коли для цього немає приводів, бути по-справжньому сильним перед труднощами життя.

Чомусь ми відчуваємо себе щасливими тільки тоді, коли виконуються наші бажання або ми щось маємо: друзів, щасливий шлюб, знання, речі, становище в суспільстві, можливість реалізувати свої таланти і т. д. Коли ж наші бажання не виконуються, а плани руйнуються, ми відчуваємо себе нещасними.

Однак Біблія говорить, що велике надбання – благочестя із задоволенням. Бути задоволеним не тому, що все добре, а незалежно від того, як ідуть справи або чи ми можемо собі дозволити.

Ось невеликий фрагмент з листа апостола Павла, який він написав із в'язниці для церкви у Филипах: «Я дуже зрадів у Господі, що ви тепер знову отримали змогу піклуватися про мене. Ви й раніше піклувалися, але не мали відповідної нагоди. Кажу це не тому, що чогось потребую, бо я навчився бути задоволеним тим, що є. Умію жити і в нестатках, умію жити і в достатку. Звик до всього і в усьому: і насичуватися, і голодувати, мати достаток і терпіти нестаток» (Филп. 4:10-12).

Зверніть увагу: духовне самопочуття апостола мало залежало від того, що він мав або чого не мав, перебував він у в'язниці чи на волі. Секрет невичерпного оптимізму був простий, адже його щастя ґрунтувалося на вірі в Христа: «Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – в Ісусі Христі» (в. 13). Ми теж вважаємо себе віруючими, але іноді наша віра майже не виявляється в повсякденному житті. Сьогодні править «пані удача», від якої багато в чому і залежить наш настрій.

Справжня віра в Христа – це значно більше, ніж просто уявлення про те, що десь на Небесах є Бог. Справжня віра вимагає прийняти в повсякденне життя парадокси: «Тому краще радо буду хвалитися своїми немочами, щоб оселилася в мені сила Христа. Через те радію (задоволений – прим. автора) в немочах, у клопотах, у нестатках, у вигнаннях та утисках за Христа; бо коли я немічний, – тоді я сильний» (2 Кор. 12:9, 10).

Отже, читаючи ці тексти, можна дійти висновку, що вірити для апостола означало бути задоволеним, коли

немає для цього видимого приводу, бути по-справжньому сильним перед труднощами життя тоді, коли відчуваєш себе слабким і не бачиш шляхів, як протистояти цим труднощам.

У своєму Посланні до римлян, присвяченому питанню праведності по вірі, апостол використовує як епіграф або ключовий вірш для своїх роздумів текст із книги пророка Авакума: «Праведний житиме вірою своєю» (2:4). На жаль, деякі богословські тлумачення перетворили це твердження на якусь абстрактну ідею, на юридичне питання, що стосується швидше майбутнього Божого суду, ніж реальності сьогодення. Та щоб дізнатися, що ж означає (не в абстрактному богословському або юридичному, а в практичному сенсі) твердження «праведний житиме вірою своєю», звернімося до життя пророка Авакума.

Він жив у той час, коли ізраїльський народ переживав страшну катастрофу: країна була окупована язичниками-халдеями, святи місця спалено, багато людей вбито, забрано в рабство або вигнано зі своєї землі. В Авак. 1:2, 3 ми читаємо скаргу пророка: «Аж доки я, Господи, кликаю буди, а Ти не почуєш? До Тебе я кличу: “Насильство!” та Ти не спасеш! Для чого неправість мені Ти показуєш та позираєш на муку? А передо мною грабіж та насильство, і суперечка стається, і носить сварка».

У Божій відповіді на цю скаргу знаходимо слова про праведного, який житиме вірою: «Нехай я стою на сторожі своїй, і нехай на облозі я стану, і хай виглядаю, щоб бачити, що він буде казати мені, і що відповідь на жалобу мою. А Господь відповів та й сказав: Напиши це видіння і поясни на таблицях, щоб читач його легко читав... Ось надута, не проста душа його в ньому, а праведний житиме вірою своєю. І що ж, – як зрадливе вино, так горда людина спокою не знає: він роззявляє пащу свою, як шеол, і не насичується, як та смерть» (Авак. 2:1–5). Зверніть увагу: Бог говорить про праведність по вірі не як про якусь богословську ідею, а як про реакцію на лихо, яке спітало. Тут ідеться про два типи поведінки: з одного боку, це бундючність та самовпевненість халдеї, які покладають на себе, і в цьому їм немає спокою та задоволення, а з іншого – праведні, які живуть не набутим, а вірою в те, що, незважаючи ні на що,

Бог залишається вірним Своему народові, як завжди, сидить у храмі, де чинить правосуддя (див. Авак. 2:20).

Очевидний висновок: праведні по вірі – це ті, хто за будь-яких обставин покладається на Бога, вірою приймаючи принцип: бути задоволеними незалежно від обставин. «Я почув – і затремтіла утроба моя, задзвеніли на голос цей губи мої, гнилизна ввійшла в мої кості, і тремчу я на місці своїм, бо маю чекати в спокої день утиску, коли прийде народ, який має на вас наступати. Коли б фігове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обманили зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникала отара з кошари і не стало б в оборотах худоби, – то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого!» (Авак. 3:16–18).

У чому ж секрет такого задоволення? Як віра допомагає нам приймати в життя принцип апостола Павла і пророка Авакума: бути задоволеним, коли часом здається, що все погано?

По-перше, ми повинні розуміти, що людям природно бажати бути коханими, здоровими, мати гарні та зручні речі, смачно їсти, займатися улюбленими справами і т. ін. Бог створив нас із бажаннями. І бажати (якщо це узгоджується з Божими заповідями) – природно і нормально.

Проте коли праведний дивиться очима віри на дійсність, він розуміє, що найкращі бажання тут, на землі, ніколи не можуть бути задоволеними сповна. Гріх привів у невідповідність наші бажання та можливості. Людина не створена Богом для життя у світі гріха, і зіткнення з недосконалістю світу часто приносить страждання.

У книзі Еклезіастовій Соломон залишив нам головні висновки, до яких він дійшов за своє життя. У другому розділі він говорить про себе як про людину, у якій були можливості для задоволення всіх своїх бажань. «І звеличувався я усе більше та більше, над усіх, що в Єрусалимі до мене були; моя мудрість стояла також при мені. І всього, чого очі мої пожадали, я їм не відмовлявав: я не стримував серця свого від жодної втіхи, бо тишилось серце моє від усякого труду мого, – і це була частка моя від усякого труду свого! Та коли я звернувся до всіх своїх чинів, що їх поробили були мої руки, і до труду, що я потрудився був, роблячи, – й

ось усе це марнота та ловлення вітру, і немає під сонцем нічого корисного!» (Екл. 2:9–11). Споглядаючи життєвий досвід Соломона, можна дійти висновку, що навіть за найсприятливіших обставин ми не можемо бути повністю щасливими. Реальність світу – зло, хвороби та страждання. Повноту щастя на землі отримати неможливо. Багаті теж плачуть.

Тільки віра відкриває очі на реальний стан речей у цьому світі: ні еміграція в Америку, ні новий уряд, ні високооплачувана робота, ні мудрість або найфантастичніші можливості для задоволення бажань не можуть принести людям спокою і зробити їх задоволеними. І це тому, що людина за своєю природою грішна і ненаситна, а також тому, що ми живемо на землі, де всюди панує зло і несправедливість. Доки ми не приймемо реальність такою, яка вона представлена Богом у Святому Письмі, доти ми будемо страждати і відчувати себе нещасними через свої невиконані бажання.

По-друге, віра дозволяє бачити те, що далі від горизонтів цього життя, невиконаних людських бажань, далі від зла. У християнських церквах різних конфесій сьогодні нерідко пропонується думка про те, що Бог – це багатий безвідмовний «дядечко», який на наше прохання може задовольнити всі бажання. Нібито треба тільки помолитися з вірою – і зцілення, відновлення сім'ї, гроші та решта благословень будуть дані за нашим бажанням.

Утім, це не так. Біблія не пов'язує щастя з тим, що можна придбати на землі. У Святому Письмі віруючий – це мандрівник на шляху в небесний дім. Реальність така, що на землі послідовників Христа можуть очікувати неприємності: «Тоді Ісус Своїм учням: Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною. Бо коли хто хоче спасти свою душу, той погубить її, а хто погубить свою душу заради Мене, той знайде її» (Матв. 16:24, 25). Замість надбань Христос може зажадати від нас розлучення і з тим, що ми маємо: «Так ото кожний з вас, хто не відречеться всього свого майна, не може бути Моїм учнем» (Луки 14:33). Живучи вірою, виконуючи заповіді Божі, навчаючись задовольнятися малим, ми знаходимо незрівнянно більше – вічність із Господом у Його Небесному Царстві!

Дочка

Лізі було два роки, коли померла її мати. Усе село жаліло крихітку, однак куди її подіти? У кожній родині – свої діти. Уже хотіли були відвезти її до дитячого будинку, аж тут Марія Петрова – мати п'ятьох дітей – заявила, що вони з чоловіком згодні вдовичити дівчинку.

– Та ти що, Маріє, – відмовляли її односельці, – тобі й своїм нелегко дати раду, часто-густо голодують, а тут ще чужа дитина.

– Нічого, – відповіла Марія, – де п'ятеро за столом, там і для шостого місце знайдеться.

І вона забрала Лізу до себе. Минали роки. Ліза зростала слухняною та ласкавою дівчинкою. Вона не завдавала новій матері особливих клопотів, навіть хворіла рідко. Знайшлися, що правда, недоброзичливі люди, які пояснили дівчинці, що вона в цій родині не рідна. Дізнавшись про це, Ліза не засмутилася. Навпаки, ще дужче прив'язалася до своїх батьків і часто, обіймаючи маму, шепотіла: «Ти все одно моя справжня мама!»

Підросли рідні діти та й роз'їхалися по різних містах. З батьками залишилася тільки 14-річна Ліза. З дитини

вона перетворилася на вродливу дівчину з ясними очима, завжди спокійну та привітну. Частину хатньої роботи Ліза взяла на себе і виконувала її так легко та непомітно, що злі язики, котрі продовжували називати її нерідною, були змуснені замовкнути, потай заздрячи Марії.

Одного разу жінка пішла на річку полювати рибу. Була рання весна, і крига біля берега була ще міцною. Підійшовши до найближчої ополонки, вона поставила таз із близною і вже хотіла взятися до роботи. Однак пролунав страшенний тріскіт, крига на середині річки настовбурчилась, з'явилася вода.

– Крига пішла, крига пішла! – загукали діти й майнули до берега. Поглянувши на льодохід зійшлися дорослі. Забувши про близну, Марія, немов зачарована, споглядала грізне видовище. Аж тут крижина, на якій вона стояла, відірвалася та поволі попрямувала до середини річки. Марія могла б ще встигнути перестрибнути на землю, однак розгубилася, а тим часом смужка води між нею та берегом ставала дедалі ширшою. Помітивши це, жінка у відчай

закричала. Почалася паніка: хтось пропонував човна, хтось – канат, а крижина дедалі віддалялася. Раптом усі помітили Лізу, що чимдуж бігла до берега. Не зупиняючись, вона зіскочила на найближчу крижину й, перескакуючи з однієї на іншу, стала наблизитися до матері.

Побачивши дочку, Марія у відчай вигукнула:

– Лізо, повернися, ми обидві загинемо!

Однак дівчинка не послухалася і вже за кілька хвилин, опинившись поряд із матір'ю, узяла її за руку та впевнено сказала:

– Заспокойся, мамо, Бог нас врятує!

Ліза уважно стежила за крижиною, на якій вони стояли, а як тільки та налетіла на більшу, швидко наказала:

– Стрибай!

Обидві успішно перестрибнули. Отак, перебираючись по крижинах, вони наблизилися до берега. Ліза майже тягла за собою оповиту жакетом матір, а та цілком їй підкорилася. Досягнувши землі, Марія зі сльозами впала без сил. Жінки попідбігали й відвели їх додому. Люди ще довго не

розходилися. Усі із захопленням обговорювали вчинок дівчинки, дивуючись із її сміливості та любові до названої матері.

Після того випадку в селі вже ніхто не називав Лізу нерідною, а лиш тільки меншою дочкою Петрових.

Борис Ганаго

Дошлюбні інтимні стосунки

МОЯ НАРЕЧЕНА – ЗАМКНЕНИЙ САДОК

Неподільна власність подружнього «садка»

У шедевр стародавньої поезії, книзі Пісня над піснями, мудрий Соломон порівнює шлюбний інтимний досвід з досвідом проникнення до екзотичного саду.

Змальовуючи цей досвід, автор раз у раз використовує один і той самий займенник: «Прийшов я до саду свого, о сестро моя, наречена! Збираю я мирру свою із бальзамом своїм, споживаю свого стільника разом із медом своїм, п'ю вино я своє зі своїм молоком!..» (П. Пісень 5:1).

В одному реченні наймудріший письменник вісім разів вжив присвійні займенники: «свого», «мого», «свою» та «своїм». Семикратним повторенням займенників автор підкреслює впевненість у цнотливості своєї нареченої. Він ні з ким не ділив свій «екзотичний садок», він упевнений, що до нього ніхто не побував у цьому садку, бо він був замкнений! Соломон упевнений, що стане одноосібним батьком своїх нащадків.

Ось чому він з упевненістю стверджує: «Замкнений садок – то сестриця моя, наречена моя – замкнений садок, джерело запечатане...» (П. Пісень 4:12).

Божі заборони

Святе Письмо визначає інтимні стосунки за межами шлюбу як розпусту та перелюб, попереджуючи: «Розпусників і перелюбників судитиме Бог» (Євр.13:4). Для кожного християнина вже цього має бути достатньо, аби всілякий аморальності раз і назавжди сказати «Ні!». «Ні!» – поза шлюбним зв'язком, оскільки вони є порушенням Божого Закону.

Тема дошлюбних інтимних стосунків є найбільш дискусійною серед молоді. Вона викликає серйозний супротив, чимало заперечень та навіть обурення. Що ж відповісти на заперечення молоді? Невже Богові просто захотілося назвати позашлюбні інтимні стосунки гріхом? Причина, з якої Господь що-небудь забороняє, називаючи це гріхом, полягає в бажанні попередити страждання. Кожна Божа заборона – попереджувальний захід проти болю та трагедій! Це виявлення не свавілля, а Божої любові.

Заперечення молоді

Що ж несе дошлюбний секс – насолу чи страждання, добро чи зло, користь чи шкоду?

Аргумент: 70% хлопців та 84% дівчат віком 16-18 років вже втратили

цнотливість. Як бачимо, для переважної більшості секс до шлюбу – це добре. А те, що добре для більшості, по суті, є добре!

Контраргументи:

Більшість може помилятися. Давня біблійна мудрість проголошує: «Не будеш з більшістю, щоб чинити зло... прихилившись до більшості, щоб перегнути правду» (Вих.23:2). Більшість може чинити зло. Більшості властиво помилятися. Сторінки історії містять чимало прикладів, коли переважна більшість дотримується помилкових поглядів.

Одного разу майже увесь світ дотримувався помилкових поглядів, унаслідок чого загинув у водах потопу, врятувалося лише вісім чоловік, бо вони не боялися протистояти цілому світові.

Що можна сказати про етику, котра власні моральні цінності визначає шляхом голосування? Якщо Бог, Автор шлюбу, сказав, що позашлюбний секс – це зло, чи ж він перетвориться на добро через те, що так вважає більшість? У цьому питанні Господь не допускає компромісу.

Аргумент: Перед тим як одружитися, треба мати хоч який-небудь практичний досвід. Відсутність у юнака

досвіду в питаннях інтимних стосунків принижує його гідність.

Контраргументи:

Вплив першого дошлюбного досвіду на секс у шлюбі. Психологічна травма як наслідок дошлюбних сексуальних стосунків. Як правило, перший інтимний досвід поза шлюбом несе негативне емоційне забарвлення: почуття страху (щоб ніхто не дізнався, аби не завагітніти, не підхопити небезпечну хворобу) та почуття провини. Навіть далекі від релігії люди відчувають, що інтимні стосунки до шлюбу – це не правильно. І це їм підказує совість. Совість – голос Святого Духа в душі відродженої Богом людини. Якщо ж людина, приглушуючи цей голос, усе ж таки вирішує діяти, виникає відчуття провини. Останнє є боєм пригнобленої совісті. Почуття страху чи провини, які відчувають молоді люди під час першого дошлюбного досвіду, завдають їм психологічної травми.

Людська пам'ять здатна занотувати не лише події, але й пов'язані з ними емоції. Згідно з цією закономірністю, негативні емоції, пов'язані з позашлюбним сексом, молоді принесе і в інтимні шлюбні стосунки.

Сьогодні кожен десятий чоловік страждає на імпотенцію. Однією з причин цього явища є перенесення чоловіком негативних емоцій, пов'язаних із дошлюбним сексом, у шлюбні інтимні стосунки. Тому глибоко помиляється той, хто сподівається вирішити свої проблеми шляхом набуття дошлюбного сексуального досвіду. Навпаки, цим він створює додаткові, майже нездоланні труднощі.

Варто прислухатися до серйозного застереження: «Усі людські пристрасті, якщо їх належним чином контролювати та скеровувати в правильному руслі, сприятимуть фізичному та моральному здоров'ю, забезпечуючи величезний шматок щастя. Розпусники, перелюбники та нестримані люди не насолоджуються життям. Для тих, хто порушує Божий Закон, не існує справжньої насолоди» (Е. Уайт. Свідчення про інтимні стосунки, подружню невірність і розлучення, с.109).

Звичайно, ніхто не повинен залишатися невігласом у питаннях сексуальних стосунків. Однак цілком достатні теоретичні знання можна здобути у відповідній літературі, якої сьогодні вдоволь. Будемо здобувати знання на рівні інтелекту, а експериментувати вже у шлюбі!

Ольга Стасюк
Продовження
у наступному номері

МОЗАЇКА БАТЬКІВСТВА

Що відбувається при надмірному акцентуванні на одній із здібностей? Якщо виховання дитини зосереджене на розвитку її таланту, то це дарування починає стрімко розвиватися. Проте це відбувається за обмеження ущемлення, пригноблення якоїсь іншої сфери. Тому, хоч дитина може бути дуже успішною в чомусь одному, вона відчуває пригніченість і неповноцінність в іншому. «Терези» цілісності перекошуються. Така особистість не пристосована до реального життя, до тих несподіваних викликів, які кидає сучасність. Якщо ж батьки, незважаючи на попередження та небезпечні симптоми перекошу, продовжують розвивати все ту ж саму здібність, нахил збільшується, і в якийсь момент може статися непоправне: «ваги» перекидаються – виникає фізична або психологічна хвороба. Історія знає не один приклад подібної трагедії.

Тому, шановні батьки, не перестарайтеся! Будьте дуже обережними й уважними! Наприклад, ви виявили у своєї дитини феноменальну пам'ять. Ви всіляко розвиваєте її. Однак майте на увазі, що пам'ять – тільки одна з чотирьох головних здібностей інтелекту.

Пам'ять дитини розвивається, але це може відбуватися за рахунок інших розумових здібностей! Міркування малюка може залишатися карликовим і нерозвиненим. Але ж саме мислення визначає, що добре і що погано, що є цінним, а що дріб'язковим. Таким чином, ви можете приректи свою дитину на моральну ущербність, на моральну залежність: хтось буде визначати для неї, «що таке добре і що таке погано», бо самотійно вона буде нездатна це зробити.

Важливі рекомендації

Як уникнути подібних крайнощів у розвитку таланту дитини? Як не перестаратися, не нашкодити їй?

1. У дошкільному віці особливу увагу слід приділяти фізичному розвитку вашого сина чи дочки: здоров'я має бути чудовим, тіло міцним.

Життєва енергія, призначена для розвитку тіла дитини, зміцнення її здоров'я, не повинна йти на розвиток музичних або якихось інших здібностей і поглинатися ними. Тому нехай вона достатньо займається фізичними вправами на свіжому повітрі: бігає, стрибає, плаває, катається на велосипеді.

2. Розвивайте талант вашої дитини в гармонії з іншими її здібностями для формування різнобічної особистості.

Якщо вона – інтелектуал, обов'язково запропонуйте їй практичні

корисні заняття – обов'язки по дому, в саду, щоб у дитини розвивалися практичні навички повсякденного життя. Дівчаток необхідно вчити готувати здорову просту їжу, шити, в'язати, прибирати.

У гонитві за талантами часто упускається найголовніше: виховання сильної, гармонійної особистості з чудовим характером, готової зустріти будь-які життєві труднощі.

3. Нехай у процесі виховання талановитої дитини нашим кредо будуть два наступних слова: помірність і рівномірність.

Профілактика «зіркової хвороби»

Головною небезпекою для багатьох талановитих дітей є завищена самооцінка.

Початок у № 8

ТАЛАНТИ

Безсумнівно, кожна дитина повинна володіти здоровою самооцінкою, почуттям власної гідності, самоповагою і здоровою впевненістю в собі. Ми знаємо багато талановитих людей, які були скромними й витривалими. Утім знаємо і не настільки привабливих через завищену самооцінку.

Наведемо перелік проблем, характерних для особистості із завищеною самооцінкою:

- особиста незалежність, що межує з пихою;
- звеличування особистої думки, небажання прислухатися до думки інших;
- самовпевненість;
- реклама та демонстрація своїх досягнень;
- відсутність скромності;
- прагнення наставляти і повчати інших і небажання прислухатися до настанов;
- почуття власної винятковості;
- прагнення до схвалення з боку інших;
- заздрість і підозрілість щодо інших талановитих людей.

З таким набором якостей спочатку дитині, а потім і дорослому дуже складно ужитися в колективі і у своєму власному домі. Безліч сімейних проблем кореняться саме тут. На жаль, часто саме батьки не усвідомлено виховують подібну талановиту, але проблемну особистість.

Попередження «зіркової хвороби»
Пропонуємо деякі профілактичні

Смійтеся на здоров'я

«З усіх живих істот тільки людини властивий сміх», – говорив Аристотель. Упродовж століть сміх розглядали як вищий духовний привілей людини, недоступний жодним іншим істотам. Згідно з Аристотелем, сміх у людей – не вроджена якість, дитина починає сміятися не раніше, ніж через сорок днів після народження.

У перші 5-8 тижнів сміху малюка вчать очі матері, коли вона, усміхаючись, дивиться на своє дитя! Приблизно з двох місяців дитина починає усміхатися і сміятися більш усвідомлено.

Найкраще використовують цей природний механізм (сміхотерапію) діти. До шести років у них настає "під веселості" – деякі дітки усміхаються і сміються приблизно до 400 разів на день! Такі веселі діти хворіють рідше, ніж їхні менш усміхнені однолітки. Доросла ж людина, якій не властивий радісний настрій, усміхається приблизно 15 разів на день. А даремно, адже лікувальних властивостей у сміху чимало!

Дослідження доводять, що чим частіше ми сміємося й усміхаємося, тим щасливішими себе почуваємо! Сміх нормалізує тиск (10 хвилин сміху знижують підвищений тиск, а знижений підвищують на 10-20 одиниць)! Сміх вгамовує деякі види болю (ті ж 10 хвилин блокують навіть найсильніші больові імпульси до двох годин за рахунок викиду в кров серотоніну). А п'ять хвилин здорового сміху замінюють 40 хвилин відпочинку. Хворі, які більше усміхаються та сміються, набагато швидше одужують, хронічний перебіг і ускладнення хвороби в них малоймовірні.

Дослідження вчених показують, що центр сміху перебуває в правій півкулі головного мозку. Під час сміху спостерігається переривчастий подих. Тому замість одного вдиху та одного видиху робляться три-чотири. Таке дихання регулює фізичне та психічне самопочуття. Сміх впливає на шкіру як хороший масаж. Верхні дихальні шляхи він очищує навіть краще за кашель.

Усміхайтесь! Усмішка, спочатку навіть вимушена, виробляє в нашому головному мозку зворотний зв'язок, що значно покращує настрій. Сміхотерапія найбільше розвинена і застосовується в США. Саме американець, журналіст

і викладач психології Норман Казинс поклав початок цій науці, і спонукали його до цього пошуки шляхів із безвиході. У Казинса був колагеноз (хвороба кісток і сполучних тканин), він уже практично не міг рухатися, навіть звичайний прийом їжі (відкривати рот і жувати) супроводжувався сильними болями. Лікарі розвели руками і пояснили, що медицина в такому випадку безсила!

Тоді (70-ті роки минулого століття) в журналах з'явилися статті невролога Вільяма Фрая, який досліджував благотворний вплив сміху на опірність організму хворобам. І Казинс вирішив спробувати: виписався з лікарні, переїхав у готель, орендував кімнату, взяв у прокаті кінопроектор і найняв джоггінг-тренера, яка цілими днями вклала йому комедії.

Перші дні він не сміявся. А через якийсь час йому стало смішно і сумно: він, безнадійно хворий, нерухомо лежить і дивиться комедії, сподіваючись, що сміх врятує йому життя. І Казинс почав сміятися, як дитина, після чого виявив, що в нього менше непокоїть біль у спині. За кілька тижнів уже спостерігалось стабільне поліпшення стану. А через 2 роки він зміг повернутися до нормального життя і навіть грав на піаніно! Пізніше Казинс заснував дослідний гелотологічний центр (гелотологія – наука про сміх), який успішно функціонує дотепер, і написав кілька книг про користь радісного духу.

Сміх – це й найкраща природна система очищення організму. Коли ми сміємося, напружуються м'язи черевного преса, за ними підтягуються м'язи гладкої мускулатури кишечника, покращуючи його роботу та сприяючи виведенню токсинів і шлаків. Іншими словами, сміх проводить так звану кишкову гімнастику.

Ще кілька тисяч років тому знаменитий учений і лікар Гіппократ писав про користь сміху як лікувального засобу. Він стверджував, що жвава і з усмішкою розмова під час обіду добре впливає на травлення, а також сміх слугує збудливим засобом для печінки.

Смійтеся частіше для краси. Сміх – своєрідна гімнастика для м'язів обличчя. Побоюючись зморшок, деякі жінки намагаються стримувати сміх. Однак сміх від душі тонізує м'язи обличчя, та й приплив крові неабияк

живить шкіру, що необхідно для збереження її тонусу. Вчені рекомендують замість 40 хвилин відпочинку з розслабленням 5 хвилин здорового сміху. Коли ви смієтесь або хоча б усміхаєтесь, приплив крові до мозку посилюється, він отримує більше кисню, що позитивно позначається і на емоційному стані, і на розумових здібностях. У ході досліджень доведено, що життєрадісна людина легко вирішує всі проблеми, відрізняється щедрістю і готовністю прийти на допомогу, а також рідкісною здатністю любити.

У багатьох американських, шведських, французьких і австрійських клініках відкриті кабінети сміхотерапії, цілі канали телебачення віддані під лікувальні розважальні програми, які транслюються в госпіталах. Так значно успішніше ведеться боротьба з хронічними захворюваннями. У дитячих клініках лікарі та медсестри спілкуються із маленькими пацієнтами, надягають костюми клоунів, потішні носики та окуляри.

У справі «лікувальних клоунів» першим також був американець. На початку 80-х років минулого століття директором відомого американського цирку Майкл Крістенсен організував «швидку допомогу клоунів», співробітники якої відвідували дітей, хворих на рак. Медики з подивом констатували, що після візиту клоуна ефективність лікування багаторазово зростала. Саме із цього часу "лікувальні клоуни" почали свій переможний хід по світу. І зараз у багатьох країнах відкриті навчальні заклади з навчання цієї професії – лікувальний клоун!

У веселих людей ризик виникнення серцево-судинних захворювань на 40% менший, ніж у похмурих. Цю неабияку різницю виявили в результаті багатьох досліджень.

Порівнявши тривалість життя знаменитих театральних акторів за останні 270 років, шведські лікарі встановили несподівану закономірність: коміки живуть набагато довше за трагіків.

Життєву істину «з хворобою не жартують» уже давно поставили під сумнів. У стародавні часи мудрий цар Соломон зауважив, що «серце радісне добре лікує, а пригноблений дух сушить кості» (Прип. 17:22).

Смійтеся на здоров'я!

Вітамінна маска

Для того щоб шкіра була свіжою та красивою, бажано регулярно робити морквяну маску. Дві невеликі моркви натріть на дрібній терці, додайте дві столові ложки крохмалю і змішайте з жовтком одного яйця. Нанесіть на шкіру ніжними масажними рухами. Через 10-15 хвилин змийте.

Квасолеві котлети

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 100 г квасолі;
- 100 г манної крупи;
- 1 цибулина;
- 1 яйце;
- сіль (за смаком);
- спеції (за смаком).

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Покладіть квасолі у воду на кілька годин або на ніч.
2. Набухнувши квасолі відваріть і відкладіть убік.
3. У киплячу воду всипте манну крупу і мішайте, поки каша не загусне.
4. Варену квасолі змішайте з манною кашею і пропустіть через м'ясорубку.
5. У готовий фарш додайте дрібно нарізану цибулю, обсмажену до золотистого кольору, і сире яйце. Не забудьте посолити, приправити своїми улюбленими спеціями і добре перемішати.
6. Фарш готовий, тепер потрібно мокрими руками сформувати котлети і обвалити їх у борошні.
7. Смажте котлети на сковорідці з обох боків до повної готовності. Смачного!

Гарбузовий суп-пюре

ІНГРЕДІЄНТИ НА 4 ПОРЦІЇ:

- 500 г м'якоті гарбуза;
- 1 цибулина;
- 1 морквина;
- 2 ст. л. оливкової олії;
- 200 мл вершків;
- 1 ч. л. карі;
- 4-8 маленьких булочок (житніх або з висівками);
- 2 ст. л. подрібненої зелені;
- сіль;
- мелена паприка.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. М'якоть гарбуза наріжте кубиками. Цибулю почистіть і подрібніть. Моркву почистіть і натріть.
2. Нагрійте в каструлі оливкову олію і смажте на ній цибулю 3 хв. Додайте моркву і смажте ще 5 хв.
3. Влийте 300 мл води, покладіть гарбуз і готуйте 20 хв.
4. Усі інгредієнти подрібніть блендером до консистенції пюре. Додайте вершки, карі, сіль, паприку. Нагрійте духовку до 220 °С. У булочки зріжте верхівки «кришечки», м'якоть видаліть. Наповніть булочки супом і поставте в духовку на 5 хв. Перед подачею посипте зеленню.

► заходи проти завищеної самооцінки талановитої дитини

Діти потребують поваги, підбадьорення, підтримки та розумної похвали.

Пригнічення жаги до похвали

Потрібно бути обережними, щоб не виховати в дитині жаги до похвали. Для цього варто запам'ятати кілька простих правил:

- не слід звертати надмірну увагу на якісь окремі успіхи дитини;
- не повторюйте при ній її розумні висловлювання;
- не вихвалюйте її зовнішність, ті чи інші слова, вчинки;
- не схвалюйте її спроби виставляти напоказ свої здібності чи вміння;

– навчіть дитину дивитися вище себе, тобто на Того, Хто дарує всі таланти та здібності.

Останній рекомендації необхідною приділити особливу увагу і навіть дитині, що її здібність – це чудовий і дорогоцінний подарунок Неба. Ви можете це продемонструвати, подарувавши синові або доньці гарну скриньку, в якій буде лежати щось цінне. Скажіть дитині, що скринька – це вона, а цінність – це її талант, вкладений у неї люблячим Небесним Отцем. Він – істинний Господар цього обдарування, і йому буде не байдуже, як його синок чи донечка розпоряджатиметься ним.

Розповідайте дитині, що її талант повинен сприяти не саморекламі або піднесенню, а служінню людям.

Продемонструйте це також наочно: нехай ваша талановита дитина намалює гарні листівки, які ви можете віднести самотніми сусідам або бабусям у будинок престарілих. А якщо ваша дитина чудовий скрипаль, підіть з нею в інтернат, і нехай вона зіграє для дітей-сиріт гарні мелодії. Коли дитина відчує радість від такого служіння, будьте певні, їй не загрожуватиме «зіркова хвороба». Дозвольте нашій роздуми про здібності та таланти дітей завершити рекомендацією доктора Добсона: «Хіба ви не хочете допомогти своїм дітям максимально розвинути закладений у них потенціал здібностей? Тоді раджу виховувати їх відповідно до приписів і духовних цінностей, заповіданих нам у Святому Письмі».

**КОНТАКТ-ЦЕНТР
НАДІЯ**
contact.hope.ua

ЦІЛОДОВОБА
телефонна лінія довіри
працює спеціально
для Вас.

Тут Вас вислухають,
зрозуміють, втішать,
нададуть допомогу та
підтримають у молитві.

Молитовна допомога

- Консультація священнослужителя
- Молитовна підтримка
- Вивчення Біблії

*«І будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас.
І будете шукати Мене, і знайдете...» (Біблія, книга Єремії 29:12, 13).*

ТЕЛЕФОН В УКРАЇНІ:

 0 800 30 20 20
(безкоштовно по Україні)

 24/7

 contact-hope

 molitva@hope.ua

**РАДІО
ГОЛОС НАДІЇ**

 **ПРАЦЮЄМО
ДЛЯ ВАС
ЦІЛОДОВОБО!**

Надихаючі програми
для всієї родини, а
також позитивна
християнська музика

слухайте нас на radio.hope.ua

А ТАКОЖ НА:

- 1-й програмі Українського радіо /СБ 17:30 - 17:45, НД 8:50 - 8:55/
- 2-й програмі Українського радіо /ВТ 18:45 - 19:00, ВТ 18:45 - 19:00/
- Радіо Ера FM /НД 9:08, ВТ 22:25/

ЗАЛИШАЙТЕСЬ НА ХВИЛІ "ГОЛОСУ НАДІЇ"

С 9 ОКТЯБРЯ | ПТ | 21:00
ПОВТОР СБ 17:00 / ВТ 19:00

СМОТРИТЕ НА КАНАЛЕ "НАДІЯ"
ДУХОВНО-ПОЗНАВАТЕЛЬНАЯ ПРОГРАММА

УДИВИТЕЛЬНЫЕ ФАКТЫ

ЦИКЛ ТЕМ
"ВЕРУЮ!"

- Праздники и традиции
- Символы христианской веры
- Канонизация
- Истинный пост

biblefact.info

 Hope.UA

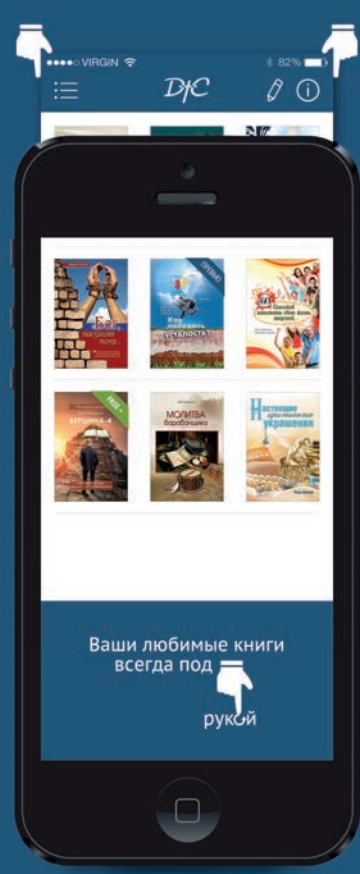
ЗВОНИТЕ бесплатно по Украине
0 800 30 20 20

СМОТРИТЕ
В кабельных сетях, на спутнике ASTRA 4A
5' в.д. 12 284 М. SR 27 500, FEC 3/4

ИЩИТЕ
В интернете
HOPE.UA

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор
видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Артур Аптер, художник Олександра Аптер
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
також право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

**Свідоцтво про державну
реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

«Джерело життя»
ДФС
християнське видавництво